

PORILAINEN

Joulukuu 4 2024

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihe)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilt@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Kuva: alikersantti Mäenpää

400 vuotta suomalaista turvallisuutta s.4

Sisältö

Pääkirjoitus.....	3
400 vuotta suomalaista turvallisuutta.....	4
Koulutuksella kohti syvempää integraatiota	7
Porin prikaatin henkilöstön ylennykset	10
Porin prikaatin vuoden aliupseeri ylivääpeli Teemu Silvola.....	12
Aliupseeriliiton vuoden aliupseeri ylivääpeli Veli-Kalle Kursi	14
Osallistuminen YK-johtoiseen UNIFIL-operaatioon.....	15
Porin prikaatin harjoitusalueita kehitetään	18
Kriisinhallintasektori rekrytoi	20
Lehden ilmoittajat vierailulla Porin prikaatissa	21
Sotatieteiden kandidit	22
Kotiutuvien tunnelmia	24
Hyvän ruuan erikoisjoukkolaisena harjoituksissa.....	26
Porilainen-lehden historiaa.....	28
Vanha porilainen.....	31
Porin prikaatin VMTK:n puheenjohtajien kuulumiset.....	34
Pitsalle sotilaskotiin.....	36
Sana vuoden vaihteeksi	37
Walter Berghin ansiokas sotilasura haki vertaistaan	38
Narvan taistelu	40
Porin prikaatin killan puheenjohtajan joulutervehdys	43
Jatkosodan päättymisen 80-vuotismuistojuhla Niinisalossa	44
Aliupseerikurssien kronikat	47

Kannen kuva: Puolustusvoimat

Hidas media

Suomen Naton jäsenyys täyttää 4.4.2025 kaksi vuotta. Yhdysvaltojen ja Suomen välinen DCA-sopimus on hyväksytty eduskunnassa kesän aikana ja sopimuksen toimeenpanon jatkovalmistelu on käynnissä. Nato järjestää suuria sotaharjoituksia Pohjois-Suomessa ja Ruotsi on ilmoittautunut pohjoiseen perustettavan FLF-joukon kehysvaltioksi. Ukrainan sodan nykyinen laajamittainen vaihe Venäjää vastaan on kestänyt yli 1000 päivää. Media on tasaisesti uutisoinut Venäjän uhkailusta ja hybridisodankäynnistä Euroopassa, Ukrainan sodan eskaloitumisen mahdollisuuksista, sotaan ja häiriötilanteisiin varautumisesta Suomessa, Suomen osallistumisesta Naton ydinaseharjoitukseen, Yhdysvaltojen presidentinvaalien tulosten vaikutuksesta Suomeen ja monesta muusta. Nopean uutisoinnin henkeen kuuluu kirjoittaa uutisia ja artikkeleita tavalla, jolla halutaan kiinnittää lukijan huomio asian otsikkoon ja siten johdattaa lukija itse artikkeliin. Uutista tuetaan asiantuntijoiden analyyseillä, jotta artikkelin merkitys kirjoitetusta näkökulmasta voidaan liittää laajempaan kontekstiin. Usein pyydetään käsiteltävästä aiheesta lukijoiden omakohtaisia kokemuksia, joita voi lähettää toi-

mituksen antamaan osoitteeseen. Ajankohtainen aihe uutisoidaan jokaisesta mahdollisesta näkökulmasta ja kulutetaan loppuun muutamassa päivässä, minkä jälkeen siirrytään seuraavaan riittävää huomiota herättävään aiheeseen. Nopeassa mediaympäristössä eläminen voi aiheuttaa ihmisissä levottomuutta ja ahdistusta, jolloin syntyy tunne, että yleistilanne ei ole koskaan ollut näin heikko. Tunnetta tukevat erilaisten sosiaalisen median alustojen julkaisut ja keskustelupalstat, joilla jokainen voi luoda asioille kontekstin omaan tarkoituspereensä sitoen. Asiaa ei helpota, että erilaiset toimijat vahvistavat tarkoitushakuista viestintäänsä automatisoiduilla tileillä ja tekoälyn keinoin tai että sovellusten algoritmien tuottavat lisänäkyvyyttä lukuhistoriasi huomioon ottaen eniten luetuille ja reagoituille julkaisuille. Tällaisessa mediaympäristössä eläminen voi kehystää yksilölle maailmankuvan, jonka tulevaisuudessa näkyy ainoastaan tummia pilviä ja joihin yhdistyvät myös tulevat uudet kokemukset. Medianlukutaidossa korostuu pitkäjänteisyys, käsillä olevan asian tarkastelu useasta lähteestä, luotettavaksi luokiteltujen medioiden käyttö ja erityisesti keskustelu muiden ihmisten kanssa eri näkökulmista.

Näin menetellessä hektiset uutisvirrat asettuvat oikeaan mittasuhteeseen. Kansallisesti tarkasteltuna suomalainen koulutusjärjestelmä tuottaa korkean koulutustason ja hyvän yleissivistyksen. Tämä tukee kansalaisten kykyä analyttiseen mediaympäristön tulkitsemiseen ja lisää yhteiskunnan sietokykyä mm. informaatiovaikuttamiseen. Nykyajan mediaympäristössä kannustan meitä kaikkia hitaan median kuluttajaksi ottamalla aika ajoin etäisyyttä huomiohakuiseen uutisointiin ja käyttämällä laaja-alaisesti aikaa maailman ja yhteiskuntamme tapahtumien tutkimiseen erilaisista lähteistä. Meidän velvollisuutemme on tarkastella tapahtumia klikkiot-sikoita laajemmin ja välittää tietoa, joka perustuu tutkivaan journalistiikkiin ja sen pohjalta laadittuun kattavaan analyysiin ja perusteltuun arvioon. Toivotan kaikille Porilaisen lukijoille valoisaa tulevaisuutta, rauhallista joulun aikaa ja menestystä uudelle vuodelle 2025.

Everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
Esikuntapäällikkö

Kuva: Puolustusvoimat

Reserviläisiä Niinisalon kertausharjoituskeskuksen päärakennuksen edessä vuonna 1934. Kuva: Museovirasto

400 vuotta suomalaista turvallisuutta

Teksti: Kenraalimajuri Mika Kalliomaa
Kuvat: alikersantti Mäenpää

Kuningas Kustaa Adolf II al-lekirjoitti 398 vuotta sitten päätöksen Satakuntaan perustettavasta rykmentistä. Suomalainen sotaväki syntyi. Kuningas perusti samaan aikaan koko valtakuntaan maakuntapohjaiset rykmentit. Suomeen perustettiin kaikkiaan kahdeksan maakunnallista rykmenttiä. Hän tarvitsi lisää sotajoukkoja nostaakseen Ruotsin eurooppalaiseksi suurvallaksi. Aluksi rykmenttejä kutsuttiin komentajansa mukaan. Vasta vuosikymmeniä myöhemmin rykmentit saivat maakunnan nimen. Hornin jalkaväkirykmentti nousi maihin nykyisen Tallinnan kupeessa jo puoli vuotta perustamisensa jälkeen liittyäkseen kuninkaan joukoissa Preussin sotaan Puolaa vastaan. Siitä jatkettiin vielä kolmekymmentävuotiseen sotaan. Rykmentteihin tarvittiin sotilaita. Valtakunnan puolustaminen perustui kuninkaan oikeuteen määrätä talonpoikia palvelukseen. Rekrytointi ei kuitenkaan toiminut riittävän tehokkaasti, joten tarvittiin uusi järjestelmä. Perustettiin ruotujakojärjestelmä, joka olisi yhtenäinen vakinaisen sotaväen toimeenpanon järjes-

telmä koko valtakunnassa. Maakunnan talot jaettiin 2-4 talon ruotuihin, joilla oli velvollisuus pestata ja varustaa sotilas. Ruotu maksoi sotilaille palkan ja sotilastorpan maineen. Sodan aikana ruodulle määrättiin vielä lisäsotilaan pestamisvelvoite. Asevelvollisuutemme alkoi siis käytännössä palkka-armeijana. Haminan rauhassa Venäjän vallan alle siirtyneen Suomen ruotujakolaitokseen perustuva sotajoukko purettiin. Tilalle tuli veronomainen maksu, jolla ylläpidettiin pientä suomalaista sotajoukkoa. Tämä

järjestelmä kuihtui pois 1800-luvun puolivälissä. Krimin sodan aikana ruotuja velvoitettiin asettamaan sotilaita palvelukseen Suomen puolustamiseksi, mutta heidät kotiutettiin sodan päättyessä. Suomea koskeva ensimmäinen asevelvollisuuslaki säädettiin Venäjän vallan aikana. Laki yleisestä asevelvollisuudesta oli Venäjällä otettu käyttöön jo vuonna 1874, mutta Suomen valtiopäivät ja viimein myös keisari hyväksyivät vasta vuonna 1878 ensimmäisen suomalaisen asevelvollisuuslain.

Laissa säädettiin, että ”valtaistuimen ja isänmaan puolustukseksi jokainen miespuolinen Suomen kansalainen on asevelvollinen”. Laki säädettiin oman isänmaamme puolustamista varten. Suomalaiset vaativat, että laissa ei saa velvoittaa valtion puolustamiseen, joka olisi tarkoitettu Venäjän imperiumia. Valtion sijaan hyväksyttiin velvollisuudeksi puolustaa ainoastaan isänmaata. Itsenäistynyt Suomi tarvitsi oman armeijan maan puolustamiseksi. Itsenäisen Suomen sotaväki syntyi 25. tammikuuta 1918, kun senaatti julisti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi. Vapaaehtoisista suojeluskuntalaisista muodostunutta valkoista armeijaa ryhdyttiin kasvattamaan värvämällä joukkoja. Kun näin ei kuitenkaan päästy toivottuun tulokseen, esitettiin, että senaatin tulisi panna toimeen asevelvollisuus. Vuoden 1878 asevelvollisuuslain pohjalta annetun julistuksen jälkeen jokaisesta 18–40-vuotiaasta miehestä tuli asevelvollinen helmikuussa 1918. Valkoisten valvomalla alueella noin 70 prosenttia heistä noudatti kutsuntakäskyä. Armeija sai palvelukseensa kaikkiaan 41 000 miestä. Sisällissodan jälkeen Suomen valtio ja asevoimat sen sisällä haki suuntaansa ja järjestäytymistään vuoden 1918 loppuun saakka. Tahtotila kahtia jakaantuneen kansan yhtenäisyydelle oli vahva. Suomen ensimmäisessä 17.7.1919

vahvistetussa perustuslaissa eli Hallitusmuodossa, säädettiin maan puolustuksesta, että jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä. Nykyisen kaltainen asevelvollisuuslaki säädettiin vuonna 1922. Se määritteli Suomen sotalaitosjärjestelmän. Yleiseen asevelvollisuuteen perustuva järjestelmä katsottiin parhaiten sopivaksi Suomen tilanteeseen. Se merkitsi rauhan aikana ylläpidettävää sotaväkeä, joka kouluttaisi varusmiehet ja kantahenkilökunnan. Asevelvollisuus on osoittanut toimivuutensa ja siihen perustuva järjestelmä onkin Suomen kaltaisen maan ainut tapa koko maan puolustamiseksi. Se on osa yhteiskuntamme turvallisuuden takaamista. Edellisen Tasavallan presidentin sanoin ”Me kaikki olemme maanpuolustajia.” Tällä ylipäällikkö muistutti meitä perustuslain säätämästä maanpuolustusvelvoitteesta. Miehillä tämä toteutuu asevelvollisuutena, mutta kaikille suomalaisille maanpuolustusvelvollisuus tarkoittaa sitoutumista yhteiskunnan turvallisuuden tekemiseen ja takaamiseen. Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan viimeisimmän tutkimuksen mukaan 81 suomalaisista haluaa säilyttää nykyisen kaltaisen asevelvollisuusjärjestelmän. Tulos on mittaushistorian korkein. Erityisen merkityksellistä on, että Nato-aikaan siirryttäessä kannatus on vain noussut. Samassa kyselyssä 83 pro-

senttia kansalaisista on itse valmis osallistumaan kykyjensä mukaan maanpuolustuksen tehtäviin, jos Suomeen hyökättäisiin. On tärkeää, että yhä noin kolme neljäsosaa jokaisesta miespuolisesta ikäluokasta lähtee suorittamaan varusmiespalvelustaan ja vapaaehtoisten naisten määrä kasvaa koko ajan. Asevelvollisuutemme herättää tällä hetkellä suurta kiinnostusta ulkomailla. Moni maa haikailee paluuta omaan purettuun järjestelmäänsä. Monessa Euroopan valtiossa asevelvollisuusjärjestelmä on edelleen lainsäädännössä, vaikka sitä ei toimeenpanna. Vaatii merkittäviä panostuksia, että purettu järjestelmä saadaan uudelleen käyntiin. Yhteiskunnallisen hyväksynnän lisäksi vaaditaan merkittäviä panostuksia infrastruktuurin rakentamiseen ja kaluston hankintaan. Asevelvollisuutemme ei ole kuitenkaan valmis, vaan se vaatii jatkuvaa kehitystä. Yhteiskunta muuttuu ja Puolustusvoimat sen mukana. Tästä osoituksena voi pitää hallitusohjelman kirjausta, jonka mukaan kutsunnat laajennetaan koskemaan koko ikäluokkaa. Ukrainan sitkeä puolustustaistelu osoittaa, että koko yhteiskunnan osallistuminen maanpuolustamiseen mahdollistaa suurvalta-armeijan torjumisen. Tämä on meidän muistissa veteraanisukupolven perintönä. Suomen itsenäisyyden ytimessä on asevelvollisuusjärjestelmämme tänään ja tulevaisuudessa.

Katse tulevaan: Tavoitteena on reserviläisten Nato-yhteensopivuuden varmistaminen kansainvälisissä yhteyksissä. Kuva: Karo Holmberg/MPK

joka on suunniteltu vastaamaan reserviläisten tarpeeseen hallita Naton suunnitteluprosessin perusteet. Kurssi on ensimmäinen laatuaan Suomessa, ja se tarjoaa syvällisen perehdytyksen Naton toimintamalleihin. Kurssi toteutetaan kolmessa vaiheessa, joista ensimmäinen keskittyy teoreettisiin perusteisiin, ja seuraavissa vaiheissa siirrytään käytännön soveltamiseen. ”Ensimmäinen osa keskittyy suunnitteluprosessin perusrakenteisiin ja siihen, että osallistujat saavat teoreettisen pohjan myöhempiä soveltavaa työskentelyä varten,”

kertoo kurssijohtaja Teuvo Jaskari. Hän kuvailee, että osallistujilta vaaditaan hyvä englanninkielentaito, koska kurssi toteutetaan kokonaan englanniksi: ”Kurssi antaa kattavan käsityksen siitä, mitä kansainvälinen toiminta vaatii esimerkiksi suunnittelussa, logistiikassa ja viestinnässä”. APP-28-kurssin toinen ja kolmas vaihe käsittävät käytännön harjoituksia, joissa osallistujat saavat skenaariopohjaisia tehtäviä ja harjoittelevat suunnitteluprosessin eri vaiheita Naton mallien mukaisesti. Jaskari kertoo, että kurssilla korostetaan yhteistoimintaa ja päätöksentekoa,

ja osallistujille annetaan mahdollisuus soveltaa oppimaansa kansainvälisessä kontekstissa. ”Opettajina toimivat kokeneet upseerit, joilla on käytännön kokemusta Naton kriisinhallintaoperaatioista, kuten Afganistanista ja Kosovosta. He voivat tuoda esimerkkejä todellisista tilanteista, mikä antaa opiskelijoille realistisen näkökulman kurssin sisältöön,” Jaskari lisää.

Puolustusministeriön ja Puolustusvoimien ohjaus ja tavoitteet

MPK:n Nato-koulutukset toteutetaan PLM:n ja PV:n asettamien linjauksen mukaisesti, joissa korostetaan reserviläisten roolia Naton toimintavalmiuksien tukemisessa. MPK:n toiminta keskittyy erityisesti logistisen ja operatiivisen osaamisen kehittämiseen. Logistiikkakoulutusta järjestetään Naton Isäntämaatuki-toiminnan (Host Nation Support, HNS) ja RSOM-toiminnan (Recepti-

MPK:n koulutusjohtaja Kari Pietiläinen Ruotsin puolustusvoimien Aurora 2023-harjoituksessa. Kuva: Puolustusvoimat

Naton sotilaskomitean vierailu Rovajärvellä Northern Forest 24-harjoituksessa 2024. Kuva: NATO

on, Staging and Onward Movement) tarpeisiin.

”MPK:lla ja Kaitseliitillä on tärkeit roolit maanpuolustuskoulutuksessa ja sen kehittämisessä. Koulutus-toiminnan yhteensovittaminen ja tiedonvaihto kansainvälisten kumpaneiden kesken on tärkeää maanpuolustuskyvyllä,” Pietiläinen huomauttaa, viitaten myös yhteistyön laajenemiseen Viron Kaitseliitin kanssa. Tämä yhteistyö tuo suomalaisten reserviläisten koulutukseen lisää kansainvälistä osaamista ja mahdollisuuksia osallistua yhteisiin harjoituksiin.

Vuonna 2025 MPK on suunnitellut järjestävänsä koulutusta yli 100 000 koulutuspäivää, joista merkittävä osa on suunnattu sotilaallisten valmiuksien kehittämiseen PLM:n ja PV:n asettamien tavoitteiden mukaisesti. Tähän kuuluu myös kansainvälisen yhteistyön kehittäminen osana Suomen puolustustavoitteita. Pietiläinen toteaa, että ”sota Ukrainassa on vahvistanut merkittävästi kansalaisten halua osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen.” Tämä kasvanut osallistumishalukkuus tukee MPK:n tehtävää ylläpitää osaavaa ja laajasti motivoitunutta reserviä.

Naton ISAF-osaamisen esikunnan kansainvälistä tunnelmaa. Kuva: Petri Kososen kuva-arkisto

Yhteenveto

MPK:n Nato-koulutus on keskeinen osa Suomen puolustustavoitteiden toteuttamista. Koulutuksilla valmennetaan reserviläisiä Nato-yhteensopiviksi ja varmistetaan, että Suomen puolustus on valmis kansainväliseen yhteistyöhön niin normaali- kuin poikkeusoloissakin.

Porin prikaatin henkilöstön ylennykset 6.12.2024

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 6.12.2024 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

Everstiluutnantiksi
majuri Saku Uolevi Silmu

Majuriksi
kapteeni Mika Antero Isometsä
kapteeni Mikko Jarkko Keskievari

Kapteeniksi
yliluutnantti Hannu Raimo Ensio Kaikkonen
yliluutnantti Jani-Petteri Vienola
yliluutnantti Tuomas Osvald Väänänen

Yliluutnantiksi
luutnantti Lari Jesse Eemeli Parikka
luutnantti Aleksi Johannes Pirttimäki
luutnantti Julius Marko Valtter Päänttönen

Insinööriyliluutnantiksi
insinööriyliluutnantti Oskar Sebastian Polviander

Tasavallan presidentti on 6.12.2024 ylentänyt reservissä seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

Luutnantiksi
vänrikki Albert Mikael Halonen
vänrikki Nestori Oiva Kalliomäki
vänrikki Jaakko Joel Jarinpoika Myllyniemi
vänrikki Arttu Santeri Villanen

Pääsikunnan päällikkö on 6.12.2024 ylentänyt reservissä Porin prikaatissa aliupseerina palvelevan henkilön ja antanut hänelle vastavan palvelusarvon

Sotilasmestariksi
ylivääpeli Veli Mika Matias Vienonen

Maavoimien komentaja on 6.12.2024 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat henkilöt ja antanut heille vastaavan palvelusarvon

Ylivääpeliksi
vääpeli Lasse Henrik Matias Hento
vääpeli Tero Birger Juhani Saari
vääpeli Timo Tapio Randell

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2024 antanut palvelusarvon seuraavasti:

Vääpeliksi
ylikersantti Valtteri Harrinpoika Mannersuo
ylikersantti Alf Gustaf Ludvig Öksnevad

Alla mainitut aliupseerit ylennetään reservissä ylikersantiksi ja heille annetaan ylikersantin palvelusarvo 6.12.2024 lukien.

Ylikersantiksi
kersantti Oscar Kristian Kyyhkynen
kersantti Oskari Väinö Juhani Latva
kersantti Aapo Eemeli Laukkanen

kersantti Rasmus Martti Paananen
kersantti Jaakko Matias Ruusunen
kersantti Sakari Eetu Iivari Silmu

Alla mainitulle aliupseerille annetaan ylikersantin palvelusarvo 6.12.2024 lukien.

kersantti Ronja Karoliina Saarinen

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2024 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa siviilivirassa palvelevat henkilöt:

Vääpeliksi
ylikersantti Antti Tapani Mikael Annala
ylikersantti Hannu Juhani Suontausta

Ylikersantiksi
kersantti Jyri Tapani Juhola

Kersantiksi
alikersantti Valtteri Sampo Olavi Hakulinen

Porin prikaatin vuoden aliupseeri ylivääpeli Teemu Silvola

Kuvat: viestimies Aura
Teksti ja haastattelu: viestimies Pääskynen

Porin prikaatin vuoden aliupseeri 2024 julkistettiin Säky-län upseerikerholla pidetys-sä juhlallisessa tilaisuudes-sa 12.9.2024. Tänä vuonna vuoden aliupseerina palkittiin ylivääpeli **Teemu Silvola**. Silvola työskentelee Porin prikaatin 3. jääkärikomppa-nian vääpelinä.

Tilaisuudessa Silvolalle myönnet-tiin Porin prikaatin vuoden aliup-seerille kuuluva Sotilasmestareiden miekka -palkinto. Miekka annetaan tunnustuksena aliupseerille hänen ammatillisen osaamisen, ammattiy-lpeyden, asenteen, esimerkillisyyden, työmoraalin sekä sotilaallisuuden perusteella. Miekkan on suunnitellut Akseli Gallen-Kallela vuosina 1919–1922 ja sitä olivat oikeutettuja käyt-tämään kaikki kanta-aliupseerit aina sotilasmestarin arvoon asti. Miekkan valmistaminen Saksassa Solingenin aseseppäpajoissa sekä myyminen kanta-aliupseerien perushankintoi-hin liittyen Suojeluskuntain Kaup-pa Oy kautta lopetettiin jo 70-luvun alkupuolella (tästä muistona ”SKO-HA” logo terässä). Tämä seikka tekee miekan suhteellisen harvinaiseksi ja se mielletään yleisesti ottaen arvok-kaaksi militaria-esineeksi.

Tunnelma palkitsemistilaisuu-dessa oli juhlallinen. Tilaisuuden aikana kuultiin useita erinomaisia puheita Silvolan uraa läpi käyden ja kunnioittaen. Puheissa ja palkit-semisperusteissa Silvolaa kuvaillaan luonteenpiirteiltään sinnikkääksi ja tunnolliseksi. Nämä ovat vääpelin työssä tärkeintä luonteenpiirteitä, jotka myös tasapainottavat yksikön arkea.

Vuoden aliupseeri
ylivääpeli Teemu Silvola.

Juhlapöydän päässä Vuoden aliupseeri 2024 Teemu Silvola.

Silvola kertoo itse palkitsemisen tulleen hänelle ”täysin puun takaa”, eikä sanojensa mukaan osannut sitä myöskään odottaa. Silvola kuitenkin totesi ahkeruuden ja tinkimät-tömyyden olevan erittäin tärkeitä ja hyödyllisiä taitoja hänen roolissaan. Palkitsevinta aliupseerin tehtävissä Silvola kertoo olevan hyvässä työ-yksikössä ja porukassa toimiminen sekä sen, että on aistittavissa, miten työtä aidosti arvostetaan. Silvolan mukaan vääpelin tärkein tehtävä on varmistaa, että hommat toimivat pe-rusyksikössä.

Nuorille aliupseereille ja myös muille, jotka toivovat edetä urallaan, Silvola antaa neuvoksi muodostaa omat tavoitteensa, sekä kulkea ja toimia nämä tavoitteet jatkuvasti mielessä pitäen. Silvolalta kysyttä-essä, että olisiko hänellä itsellä vie-lä seuraavia tavoitteita urallaan tai henkilökohtaisessa elämässään vas-taa tämä tyyneästi, ettei välttämättä suoranaisia tavoitteita enää ole ural-laan, mutta ”Se tuo mitä se tuo”, Sil-volaa lainaten. Omassa elämässään hän toivoo pysyvänsä terveenä.

Ylivääpeli Teemu Silvola suoritti varusmiespalveluksen Tykistöpri-kaatissa Niinisalossa vuonna 1996. Suurimmat onnittelet Silvolalle vuoden 2024 aliupseeri -palkinnosta sekä pitkään jatkuneesta esimerkilli-sestä urasta.

Porin prikaatin
”Sotilasmestareiden
miekka” -palkinto.

Vuoden aliupseeri Veli-Kalle Kursi.

Vuoden aliupseeri julkistettiin Aliupseeriliiton edustajakokouksessa

Kuva: Asta Ruuskanen

Porin prikaatin Säskylän varuskunnan kuljetuskeskuksessa työskentelevä ylivääpeli **Veli-Kalle Kursi** valittiin vuoden aliupseeriksi. Nimitys julkistettiin Aliupseeriliiton edustajakokouksessa 6. marraskuuta 2024. Ylivääpeli Kursi työskentelee joukkueenjohtajana kuljetuskeskuksen panssariajoneuvo-osastolla ja on tunnettu erityisesti ammattitaitoisesta osaamisestaan XA-360-panssarika-

luston parissa. Kursi toimii kaluston pääkouluttajana ja panssariajoneuvo-opettajana. Aliupseeriliiton hallitus korostaa palkitsemisperusteissaan Kursin esimerkillistä työmoraalia ja asennetta, jotka heijastuvat koko työyhteisöön. Hänen toimintansa toimii vahvana esimerkkinä myös nuoremmille sotilaille. Kursi huolehtii työtehtävänsä moitteettomasti ja on aina valmis tarjoamaan apuaan muille. Lisäksi

hän on osoittanut vahvaa yhteisöllisyyttä työyhteisössään edistämällä hyvää työilmapiiriä ja yhteishenkeä. Vuoden aliupseerin titteli on arvonsa mukainen kunnianosoitus Kursin ammattitaidolle ja panokselle Porin prikaatissa sekä kokonaisuudessaan suomalaisessa maanpuolustuksessa. Ansaittu tunnustus alleviivaa Kursin roolia paitsi osaavana pääkouluttajana ja opettajana, myös tärkeänä esikuvana nuoremmille varusmiehille.

Osallistuminen YK-johtoiseen UNIFIL-operaatioon

Teksti: Majuri Janne Lehtonen ja kapteeni Tuomas Lesonen
Kuvat: Tykkimies Suutarinen

Suomi osallistuu Etelä-Libanonissa toteutettavaan YK-johtoiseen UNIFIL -operaatioon osana ranskalaisjohtoista UNIFIL:n komentajan reservipataljoonaa Jääkärikomppanian ja sen tukiosien suuruisella joukolla. Kriisinhallintakeskus järjestää joukon koulutus- ja valintatilaisuuksia kolme kertaa vuodessa. Joukon rotaatiorytmistä johtuen parillisina vuosina on kaksi ja parittomina vuosina yksi pääjoukon koulutustapahtuma. Pääjoukon koulutustapahtumassa koulutetaan jääkärikomppania ja sen tukiosat vahvuudeltaan noin 180 rauhan- turvaajaa. Syksyn 2024 rotaatio on valmistautunut tuleviin tehtäviinsä melko erilaisista lähtökohdista kuin edelliset rotaatiot. Lähi-Idän kiristynyt tilanne vaikuttaa joukon toi-

mintaan mm. rajoittaen sen toimintamahdollisuuksia. YK-joukkoja vastaan on myös kohdistunut sekä välillistä että suoraa aseellista toimintaa. Viimeksi marraskuun puolivälissä suomalaista joukkoa tulitettiin käsiaseilla Etelä-Libanonissa.

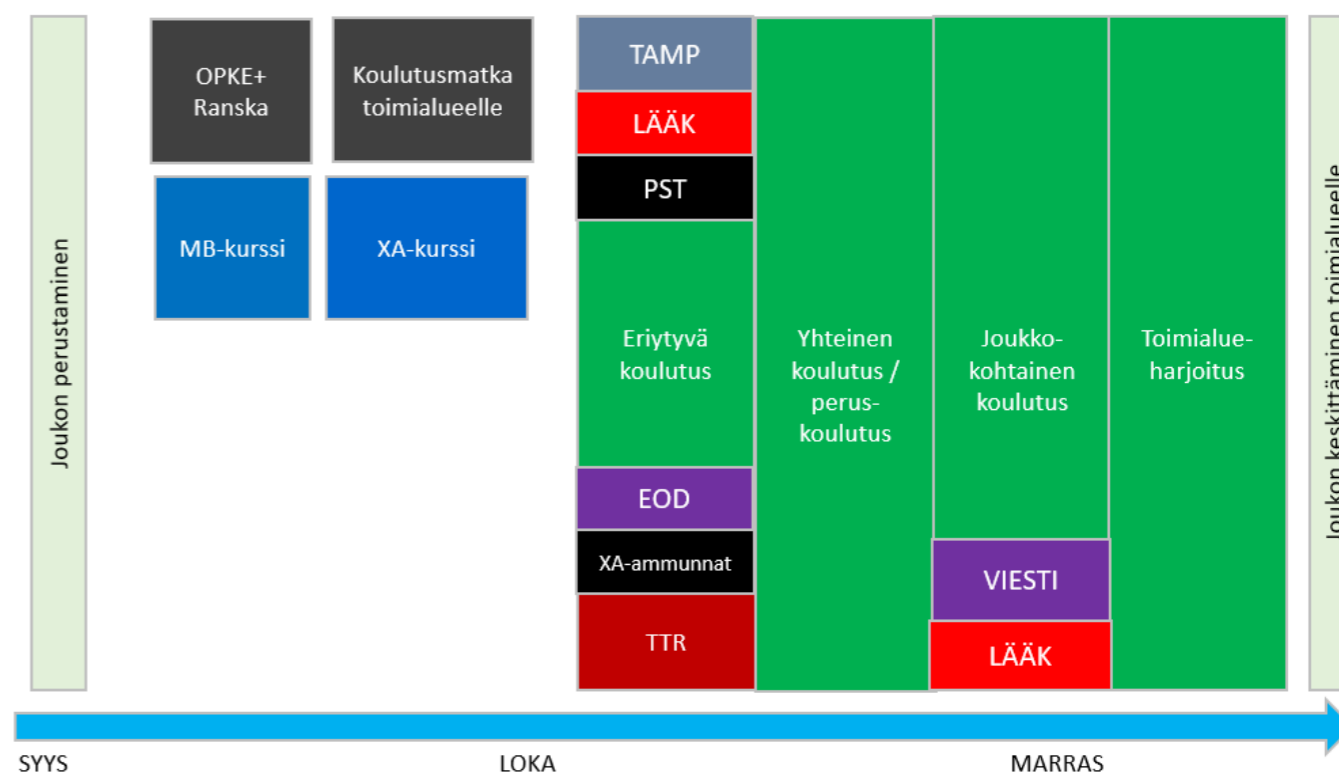
Koulutustilaisuuden suunnittelussa huomioitavat tekijät

Koulutuksen suunnittelulla ja toteutuksella on pystyttävä reagoimaan muutoksiin ja kasvaneeseen uhkaan. Joukko valmistetaan siten, että se kykenee toimimaan turvallisesti ja toteuttamaan sille annetut mandaatin mukaiset tehtävät. Koulutus perustuu jatkuvan parantamisen malliin, jossa tilanne, mahdollinen uhka, muuttuvat tehtävät ja toimintatapamallit sekä palaute otetaan huo-

mioon jokaista koulutustilaisuutta valmisteltaessa.

Syyskuussa perustettu joukko ei ole joukkotuotettu yksikkö vaan se koostuu eri joukko-osastoissa ja saapumisierissä koulutetuista reserviläisistä sekä tehtäviin hakeutuneista kantahenkilökuntaan kuuluvista sotilasta. Koulutuksen alussa keskitytäänkin yksittäisen sotilaan taitoihin ja niiden kertaamiseen sekä yhdenmukaistamaan lähtötaso kohti vaativampaa koulutusta. Tilanteesta johtuen koulutuksessa on korostettu erityisesti räjähdetietoisuutta ja lääkintäkoulutusta. Askel askeleelta siirrytään ryhmän, joukkueen ja komppanian suorituskyvyn kehittämiseen ja lopulta sovellettuun harjoitukseen, jossa testataan joukon kykyä toimia itsenäisesti toimivien johtajien johdolla.

Koulutuksen rakenne

Joukkojen taisteluammunnat ovat osa koulutusta. Ammunnoissa harjaannutetaan vaunujen ja erillisryhmien toimintaa sekä joukkueen johtamista.

Kriisinhallintatehtävään valmistavan koulutuksen rakenne

UNIFIL-operaatioon valmistava SKJL:n koulutus, rauhanturvaajan peruskoulutus, on kestoltaan kaiken kaikkiaan noin 9 viikkoa, jonka tavoitteena on antaa hyvät lähtökohdat ja perusteet aloittaa kriisinhallintapalvelus turvallisesti toimialueella. Koulutus jatkuu toimialueella perehdytyskoulutuksella ja täydentävällä koulutuksella, joka jatkuu koko palvelusajan. Alla olevassa kuvassa on esitetty syyskuussa alkaneen koulutus- ja valintatilaisuuden rakenne.

Joukon perustaminen

SKJL:n koulutustilaisuudet aloitetaan yhteisillä perustamispäivillä, joiden aikana tarkastetaan koulutettavien kelpoisuus terveydellisten seikkojen puolesta ja testataan

heidän soveltuvuutensa tehtävään fyysisen kunnon osalta. Perustaminen on tarkoituksella hyvissä ajoin ennen varsinaisia koulutusjaksoja, jotta ehditään tarvittaessa rekrytoimaan uusia henkilöitä, mikäli joku ei läpäise terveystarkastusta tai fyysisen kunnon testiä.

Kuljettajakoulutus ja koulutusmatkat

Ensimmäisessä vaiheessa järjestettiin joukon kuljettajille koulutusoperaatioissa käytettävälle ajoneuvokalustolle ja päivitettiin ajokortit vastaamaan käytettävän kaluston vaatimuksia. Saman aikaisesti operaatiokeskuksen (OPKE) henkilöstö osallistui harjoitukseen Ranskassa. Harjoituksen tarkoitus oli yhtenäistää ranskalaisen ja suomalaisen henkilöstön toimintatapamallit ja tutustuttaa henkilöstö toisiinsa jo ennen toimialueelle siirtymistä. Joukon avainhenkilöstö vieraillee yleensä tässä vaiheessa toimialueella ja aloittaa perehtymisen tilanteeseen ja tuleviin tehtäviin alueella olevan henkilöstön johdolla. Tällä kertaa vierailu kuitenkin peruttiin toimialueen tilanteen vuoksi ja toteutettiin etäkeskusteluina kotimaasta käsin.

Eriytyvä- ja yhteinen koulutus

Lokakuun alussa vuorossa oli eriytyvä koulutus, jossa perehdyttiin syvemmin oman ryhmän käyttämään kalustoon sekä toimintamalleihin toimialueella. Vaunumiehistöt toteuttivat eriytyvän koulutuksen aikana mm. totutusammunnat vaunuaseilla ja tulitukiryhmä perehtyi heittimien tulitoimintaan ja erityispiirteisiin toimialueella. Räjähdeiden raivaamisryhmän (Explosive Ordnance Disposal) toiminta korostuu, sillä aseelliset yhteenotot osapuolten välillä jättävät maastoon suuren määrän räjähtämättömiä ampumatarvikkeita, jotka aiheuttavat välillisesti uhan myös suomalaiselle joukko.

Yhteinen koulutusjakso oli ensimmäinen hetki, jolloin koko joukko oli yhdessä samanaikaisesti. Jakson aikana kaikille koulutettiin perusteet taistelukoulutuksesta (mm. ase- ja ampumakoulutus, räjähdettä ja miinatietoisuus, taisteluensiapu, suojelukoulutus, toimialueen uhat, voimakäyttösäännöt) sekä yleisistä aiheista (mm. palvelussuhde, kulttuuri ja uskonnot, terveystarvikkeet, tase-arvo ja yhdenvertaisuus, psykososiaalinen tuki ja vakuutusurva).

Voimankäyttöammunnat joukon itsensä toteuttamana.

Joukkokohtainen koulutus

Koulutustilaisuuden viimeisen kahden viikon aikana keskityttiin siihen, että yksittäisistä ryhmistä ja joukkueista alkaa muodostua toimiva yksikkö. Joukkokohtaisen vaiheen alussa harjoitteet olivat vielä koulutuksenomaisia sisältäen mm. taisteluammuntoa, voimankäytön koulutusta, partiointiharjoittelua, joukonhallintakoulutusta, tapaa- ja valmiusosastona (Quick Reaction Force) toimimista. Joukon johtajat harjaantuivat myös omissa tehtävissään ja keskustelivat kouluttajien kanssa toimintamalleista, jotka ovat koettu hyviksi toimialueella. Joukko analysoi myös itse suorituksiaan ja he pohtivat kouluttajien tukemana, miten toimintaa tulisi kehittää, jotta asiat sujuvat hyvin ja turvallisesti. Kouluttajien rooli alkoi tässä vaiheessa hiljalleen siirtymään enemmän mentorin rooliin ja joukon oma vastuu toiminnan kehittämisestä korostui.

Pitkän koulutusrupeaman huipentumana oli sovellettu harjoitus. Säkylän harjoitusalueelle on luotu toimialueita vastaava harjoituskehaario, johon joukko on kirjoitettu myös operaatiokäsä. Sovelletun

vaiheen alussa joukon johtajat kävivät joukkoille tehtävän ja joukko alkoi toteuttamaan suunnitelman mukaisesti erilaisia tehtäviä. Maali- ja toiminnalla luodaan tilanteita, jotka pohjautuvat oikeisiin tapahtumiin. Joukon piti suoriutua haastavista tilanteista käyttämällä joukon omia suorituskykyjä aiemmin opitun mukaisesti ja tarvittaessa soveltaa, mikäli valmista malliratkaisua ei ollut olemassa. Sovelletun harjoituksen aikana joukko viimeistään nivoutui

yhtenäiseksi joukoksi ja on valmis lähtemään toimialueelle marraskuun lopulla. Joukko suoriutui kaiken kaikkiaan hienosti haastavista harjoitteista ja ansaitsee pienen lepopohdetken kotona ennen lähtöä.

Joukkojenhallintakoulutusta muiden viranomaisten tukemana.

Porin prikaatin harjoitusalueita kehitetään ajan hermolla

Ukrainasta saatuja oppeja ja kokemuksia pyritään hyödyntämään myös oppimisympäristöjä kehitettäessä. Panssarikavanto Pohjankankaalla osana Venäläistä tukikohtaa on oiva esimerkki tällaisesta. Säkylään on rakennettu venäläinen taisteluhauta, siinä tai sitä vastaan toimimista harjoittelumiseksi. Panssarivaunujen liikennöintiä harjoitusalueillamme on parannettu. Tukikohdat laajenevat ja kasvavat molemmissa varuskunnissa. Valmiutta parannetaan ja olosuhteet eri toimijoille kehittyvät pikkuhiljaa. Olemme entistä valmiimpia toteuttamaan myös kansainvälisten vieraiden vastaanoton niin Säkylässä kuin Niinisalossakin. Jokaisen kehitysidean tai toimenpiteen tulee perustua suunnitelmaan. Harjoitusalueiden kehittämistä ohjaa mm. Maavoimien toimintasuunnitelma. Kehitettävät kohteet koostetaan Porin prikaatin omalla kokonaisuutenaan toimenpide- ja kehittämissuunnitelmaan tulevalle viisivuotijaksolle. Suunnitelman perusteella kyetään ohjaamaan rahoitus ja aikauttamaan suunnitellut toimenpiteet. Maavoimien toimintasuunnitelmasta asiat ja kohteet tulevat aikanaan osaksi Porin prikaatin vuosittaista toimintakäskyä.

Kenelle harjoitusalueita sitten kehitetään? Porin prikaatin harjoitusalueita käyttää laaja joukko eri viranomaisia, yhdistyksiä ja seuroja. Alueiden käyttöaste on Pohjankankaalla yli 90%:a ja Säkylässäkin harjoitellaan yli 200 vrk:ta käytössä olevasta harjoitusajasta harjoitus- ja ampuma-alueella. Alueidemme ensisijaiset käyttäjät ovat Porin prikaatin joukot ja sen jälkeen muut Maavoimien joukko-osastot. Muutkin puolustushaarat tarvitsevat alueitamme ja varsinkin Merivoimien tarve am-

pumakenttäalueelle ampumaratoineen ja ajoharjoittelupaikkoineen on korostunut Raasissa ja Säkylässä. Satakunnan Lennosto on myös merkittävä alueidemme käyttäjä, eikä näiden Maavoimien ulkopuolisten käyttäjien osuus harjoitusalueidemme varaajina tule ainakaan pieneen määrään tulevaisuudessa. Rajavartiolaite ja sotakoulumme tukeutuvat säännöllisen epäsäännöllisesti Porin prikaatin harjoitusalueisiin ja varuskuntiemme tarjoamiin palveluihin, koska muualta vastaavia harjoitus- ja koulutusmahdollisuuksia ei kyetä tarjoamaan. Maanpuolustuskoulutusyhdistys käyttää myös alueitamme runsaasti ja heidän järjestämänsä kurssit ovat olleet erittäin suosittuja Porin prikaatin alueilla. Harjoitusalueiden kehittämisessä tulisi kyetä huomioimaan kaikki eri käyttäjät, mutta lähtökohtaisesti alueitamme ja niiden infraa kehitetään Porin prikaatin omiin tarpeisiin. Jalkaväen taistelun edellytysten tulee olla kunnossa erityisesti Säkylässä ja Raasissa, mutta myös Pohjankankaalla ja Hämeenkanalla. Epäsuorantulen ammunnat keskittyvät lähinnä Pohjankankaalle, mutta koska käyttäjiä on paljon, on vaihtoehtoinen ratkaisu löydettävä myös muilta alueiltamme. Varuskunnan kehittämisessä on huomioitava myös kansainväliset joukot, niiden majoittuminen ja harjoittelu mahdollisimman todenmukaisissa olosuhteissa. Ideasta toteutukseen prosessissa tulee valmistelussa huomioida mm. seuraavat asiat. Miten ympäristöasiat osalta on suunniteltu ja huomioitu? Millä rahoituksella kohteen rakentaminen tehdään? Onko toteutus kumppanimme PK:n projekti, vai onko siinä mahdollista käyttää muita yrityksiä? Tuleeko kohteesta pysyviä kustannuksia, jonka vuoksi se tu-

lee toteuttaa investointihankkeena, vai onko kuluerä kertaluonteinen? Yllä mainitut seikat huomioiden on harjoitusaluekeitoon sotkettu jo useampi toimija 2.LOGR, LOGLE, PK ja MAAVE esimerkkeinä. Muut mahdolliset yritykset ja tekijät hankkeen toteutuksessa on myös kartoitettava ja kohde on myös huomioitava tulevien vuosien ylläpidossa ja budjetissa. Taitaa olla realismia, ettei halvin ja paras aina kohtaa, vaikka se oma talousprosessimme huomioiden tulisi olla selkein valintaperuste toteutukselle.

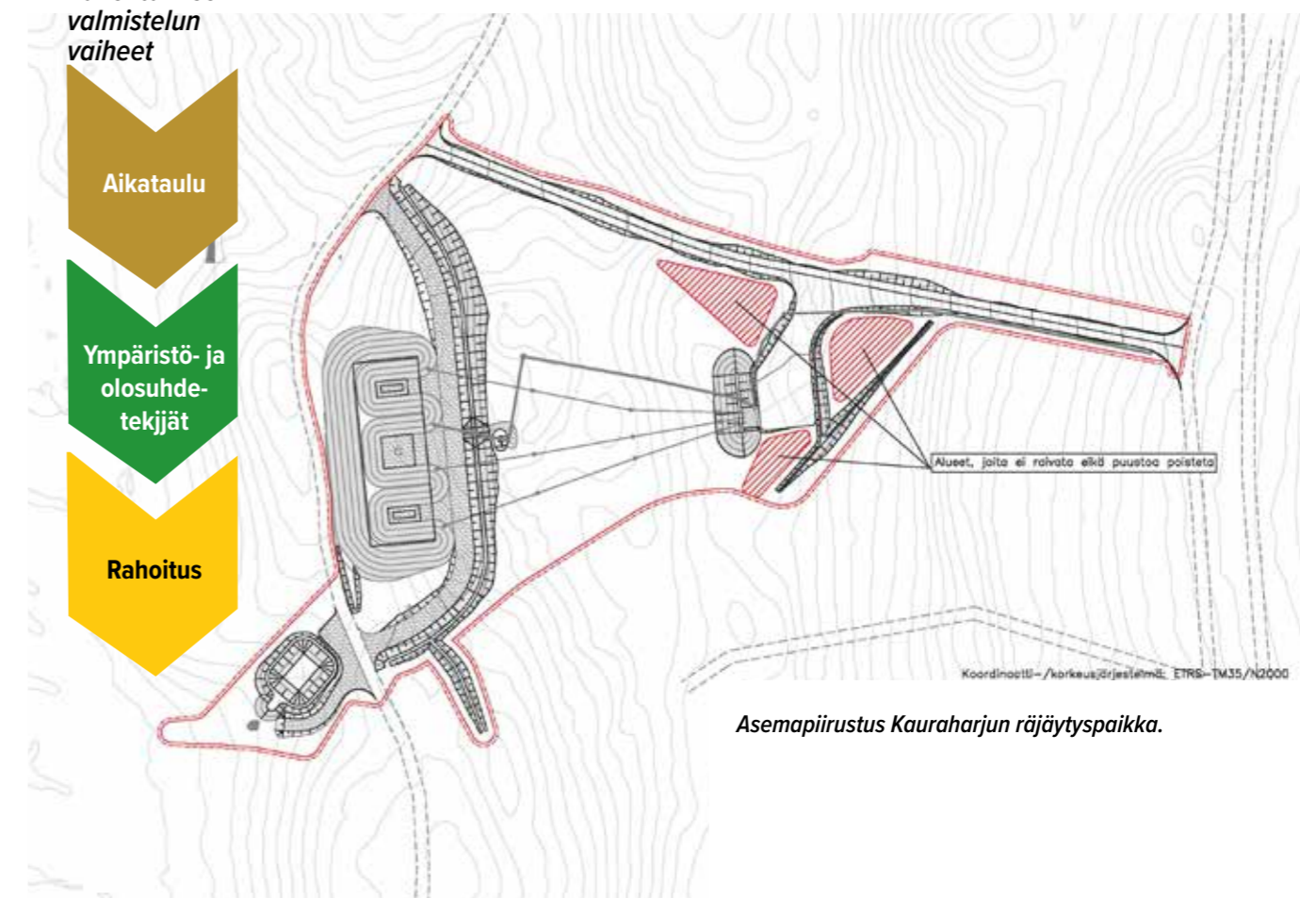
Kun kaikki muuttuu

Covid-19 sekoitti maailmaa rajusti. Rajoitetut mahdollisuudet asioiden eteenpäin viemiseksi hidastivat, keskeyttivät tai siirsivät suunniteltuja projekteja myös Puolustusvoimien harjoitusalueilla. Porin prikaatissa kävi vähän toisin. Koulutusosastolle otettiin yhteyttä, jos jokin myöhemmin toteutettavaksi suunniteltu projekti voitaisiin toteuttaa jo nyt, kun kaikkialla on niin kovin hankalaa saada asioita alulle ja rakennetuksi epidemian aiheuttamien rajoitusten vuoksi. Näin mm. maastotankkauspaikka Pohjankankaalla ja Säkylän Valliston räjäytystaskut toteutettiin aiottua nopeammin. Hyvään vauhtiin päästyämme tuli vuosille 2021-2023 myös useita samanaikaisia isoja projekteja toteutettaviksi. Koulutusjaksottelun, harjoitusjärjestelmän ja olosuhteiden, kuten routa ja valoisuus sekä ympäristötekijöiden vuoksi, paras rakennusaika harjoitusalueilla on sulan maan aikaan ja harjoituskauden ulkopuolella. Eli siis kesäkuun puolesta välistä elokuun loppuun. Harmittavasti tämä ajankohta on suosituinta loma-aikaa. Kun kerran muutoksesta oli opittu hyvät toimintatavat ja joustavuus, ei Venäjän hyökkäys sekoittanut suunnitelmia enää yhtä tehokkaasti. Sotarumpu löi vielä vähän kiivaammin ja kehittämistä haluttiin entistä raivokkaammin. Panssariura sekä C-alueen miinojen ja räjähteiden räjäyttämispaiikka Säkylään. Kauraharjun räjäytyspaikka toteutettiin myös melko kiivaalla aikataululla. Kiitokset rai-vaajille ja muille toteutukseen osallistuneille, että kaikki saatiin rakennettua turvallisesti ja aikataulussa. Vuonna 2025 on Säkylään suunniteltu asutuskeskustaisteluun rakennettun tekniikkatalon kunnostaminen. Hämeenkanalla korjataan ja tehdään ajoneuvosuoja muun linnoit-

misen lisäksi. Pohjankankaalla jatketaan Venäläisen puolustuslinjan rakentamista ja Kauraharjuun tullaan rakentamaan maastotankkauspaikka. Raasin 600 m radan ampumata-soja viimeistellään. Vuonna 2026 on tarkoitus parantaa maastoajomahdollisuuksia Niinisalossa. Samoin Pohjankankaalla jatketaan suunnitellun hyökkäysuraston rakentamista muiden tieprojektien ohella. Paljon on siis suunnitteilla tuleville vuosille. Rahoitustakin on hieman kasvatettu, ettei kehittämisraha menisi pelkästään ylläpitoon ja korjaamiseen.

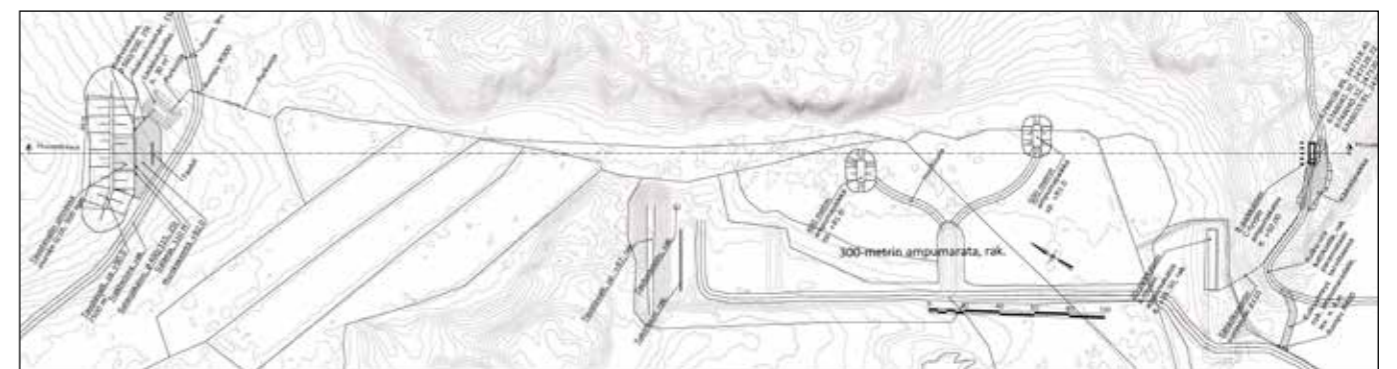
Harjoitusalueet tukevat päivittäistä harjoittelua ja koulutusta. Porin prikaatin alueita käyttävien joukko on kaikkein moninaisin Suomessa, kaikki ammunnanharrastajatkin mukaan lukien. Kaikkien käyttäjien tehtävä on pitää alueet ja kohteet siisteinä ja kunnossa. Niitä kehitetään ihan kaikille. Perinteisesti joukko jättää käyttämänsä paikat vähintään samaan kuntoon, kuin missä ne ovat ennen käyttöä olleet. Tällä periaatteella on kaikkien mukava tulla ja lähteä jatkossakin.

Rakentamisen valmistelun vaiheet

Asemapiirustus Kauraharjun räjäytyspaikka.

Raasin 600 m radan ympäristökartta.

Kriisinhallinta- sektori rekrytoi

-ja tekee paljon muutakin...

Sotilaallisen kriisinhallinnan toimintavalmiuteen hakeutuvien reserviläisten hakemusten käsittely, rekrytointi, kursivalinnat, koulutuskäskytysten toimeenpano, palveluksen aikainen palvelussuhdeneuvonta, kaikki kriisinhallintaan liittyvän matkustamisen asiat, palkanmaksu, purkutilaisuuksien suunnittelu, tilastojen ylläpito, kriisinhallintahenkilöstön ylennysesitykset ja asiakirjojen arkistointi... Siinä muutamia Kriisinhallintasektorin tehtäviä, kaikki yhtä tärkeitä ja välttämättömiä onnistuneen lopputuloksen kannalta. Vilkaistaan seuraavassa hieman tarkemmin, mitä tuo rekrytointi-termi tässä yhteydessä käytännössä tarkoittaa.

Kriisinhallintasektorin hakukäsittelijä Marjo Aaltonen käsittelee vuodessa noin 3000 hakemusta sotilaallisen kriisinhallinnan toimintavalmiuteen.

3 000 hakemusta vuodessa

Kun hakukäsittelijä Marjo Aaltonen on kunkin hakujakson jälkeen saanut hakemukset esittelyvalmiiksi hyväksyttäväksi ”valmiuteen”, on rekrytointiprosessi hyvässä vauhdissa. Ennen tätä on henkilö hakeutunut ja näin ilmaissut halukkuutensa sekä käytettävyytensä kriisinhallintatehtäviin. Marjo käsittelee vuoden neljän hakujakson aikana yhteensä noin 3000 hakemusta, joista noin 2500 tulee valmiuteen hyväksytyiksi. Toimintavalmius on voimassa 12 kk kerrallaan, jonka aikana henkilöstösihteerit Kati Kulmala, Heidi Muhonen, Irma Ranni ja Maija Sankari pääsevät suorittamaan rekrytointia. Irman ja Maijan vastuulla on henkilömäärältään suurimman, SKJL:n henkilöstön rekrytointi. Katin ja Heidän työpöydällä ovat muut, pienemmät, mutta ehkä myös pienipiirteisemmät SOK, SKJI ja EUMAM -operaatiot.

Henkilöyksikkötyyppi (HYKTY) määrittää kuhunkin operaatioon ja niiden tehtäviin vaatimukset, jotka tulevan tehtävänhoitajan tulee täyttää. Yleisten kelpoisuusehtojen lisäksi kyseeseen voi tulla ajokortti-luokka, siviilikoulutus, varusmiespalveluksessa saatu erikoiskoulutus

tai kielitaito. Myös sotilasarvolla on oma merkityksensä, jääkäri saattaa tulla rekrytoituksi vaikka sotilaskimiehen tehtävään siviilikoulutuksensa perusteella, mutta reservikapteenille ei tarjota jääkärien tehtävää.

Kokeneita ja taitavia palapelin rakentajia

Kriisinhallintaoperaatioiden vaihtoehdokkaiden suunnittelu on kuin palapelin rakentamista, ehdottomasti positiivisena, mutta haastavana työnä. Alussa avaamaton palapelilaatikko tyhjällä pöydällä saattaa tuntua vaikealta saada ikinä valmiiksi, mutta valmis esimerkiksi noin 200 palan työ antaa työn tekemiseen välttämättömän tyytyväisyyden tunteen. Mutta vain hetkeksi, sillä seuraavan rotaation suunnittelu onkin jo aloitettava miltei heti edellisen valmistuttua.

Hakemusten perusteella tehtävä huolellinen tehtäväsuunnittelu päättyy siihen, että henkilöä lähesytään sähköpostitse ja tarjotaan tehtävää. Jos henkilö ei ota tehtävää vastaan, siirrytään askel takaisin ja suunnitellaan seuraavaksi kelpoisinta henkilöä. Tehtävätarjouksen

vastaanottaneet saavat rekrytoinnin suorittaneen sihteerin valmisteleman käskyn saapua Kriisinhallintakeskuksen toteuttamaan koulutus- ja valintatilaisuuteen.

Rekrytointi kriisinhallintatehtäviin on vaativa taitolaji. Paljon tietoa sisältävä hakemus saattaa kokemattomalle näyttäytyä joko helppona tai täysin mahdottomana työmaana. Huomioon on kuitenkin otettava seikkoja, jotka eivät suoraan hakemuspaperissa lue. Täytyy-pä joskus jotain asiaa vielä asiakkaalta erikseen kysyä tai varmistaa. Ehkä aikaisemmasta palvelushistoriasta löytyy jokin tärkeä tieto. Kokemus tuo varmuutta ja vahvistaa jo entisestään ammattimaista pelisilmää, tämä käy ilmi jo pelkästään tilastojen, arviointien ja palautteiden valossa. Kati, Heidi, Irma ja Maija eivät juuri tee heikkoja rekrytointeja. Ne äärimmäisen harvat tilanteet, jossa näin voidaan mahdollisesti tulkita käyneen, johtuvat ihan muista syistä kuin rekrytointia suorittaneista Kriisinhallintasektorin rouvista.

Kapteeni Ville Seppä
Kriisinhallintasektorin johtaja

Lehden ilmoittajat vierailulla Porin prikaatissa

Teksti: Seppo Vainio Kuvat: viestimies Aura

Porin prikaatin kiltä halusi muistaa ja kiittää Porilainen-lehden ilmoittajia heidän tuestaan lehden julkaisussa. Ilmoittajat kutsuttiin tutustumaan Porin prikaatin Säkylän varuskuntaan perjantaina 22. marraskuuta 2024. Vierailun isäntinä toimivat Porin prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Teemu Hokkanen sekä killan puheenjohtaja Seppo Vainio. Vierailu alkoi Porilaismuseon edustalta, mistä ryhmä siirtyi bussikulkujetuksella kasarmialueelle. Päivän aikana tutustuttiin kattavasti varuskunta-alueeseen ja käytiin läpi Porin prikaatin historiaa sekä tulevaisuudennäkymiä. Kiertoajelu sai mielenkiintoisen päätöksen ampu- maradan paviljongilla, jossa varusmiehet opastivat vieraita ampumasimulaattorin käytössä. Lyhyenkin ohjauksen jälkeen vierailijat pääsivät huomaamaan ampumataitojensa kehittyneen simulaattorin avulla.

Vierailun lopuksi kiltä tarjosi vieraille lounaan Huovinrinteen upseerikerholla, jossa heille esiteltiin vielä prikaatin nykypäivää, kerhon toimintaa, killan kuulumisia ja Porilaismuseota.

Osallistujat: Harri Panula ja Heikki Rantala Lapuan kaupungilta, Tiina Siivonen Kanakareen Paalutuksesta, Mika Taalikka Y Auramaalta ja Olli-Pekka Rastas Kotiportista.

Sotatieteiden kandit

Teksti: jääkäri Vierikko, jääkäri Viitasalo, jääkäri Kokkola
Kuvat: jääkäri Vierikko, jääkäri Viitasalo

Maanpuolustuskorkeakoulusta valmistui 30. elokuuta 2024 164 uutta sotatieteiden kandidaattia. Valmistuneet ylennettiin luutnanteiksi ja he ovat aloittaneet uusien työtehtäviensä parissa kukin omassa tehtävässään. Kadetin opintoihin päädytään monenlaisista lähtökohdista. Haastattelussa kaksi Satakunnan tykistörykmentissä työskentelevää opetusupseeria kertovat siirtymästään varusmiespalveluksesta, Kadettikouluun sekä nykyiseen opetusupseerin virkaansa.

Luutnantti Akseli Mäkinen

Mäkisen mukaan ensimmäisen kahden vuoden opiskelut antoivat hyvät lähtökohdat ihmisten kanssa työskentelyyn ja pohjustivat koulutuk-

sen perustaitoja. Viimeiseksi vuodeksi siirryttiin Niinisalon varuskunnassa sijaitsevaan Tykistökouluun, jossa perehdyttiin tarkemmin tykistön toimintaperiaatteisiin. Viimeisen vuoden aikana Niinisalossa pääsi harjoittelemaan konkreettisesti ja tutustumaan tulevaan työpaikkaan paremmin.

Työt ovat Mäkisen mukaan lähteneet syksyn aikana hyvin liikkeelle. Perehdytys työtehtävään alkoi jo hyvissä ajoin ennen töiden alkua, sillä opiskelun viimeiseen vuoteen kuului paljon perehdytystä varuskunnasta sekä työtehtävistä. Työilmapiiri Niinisalon varuskunnassa on auttavainen, yhteisöllinen ja avoin. ”Voi ilman kynnystä kysyä apua myös muiden yksiköiden työntekijöiltä”, Mäkinen toteaa.

Porin prikaati tarjoaa monipuolisia työtehtäviä ja nyt jo kandiaikana Mäkinen haluaisikin työskennellä erilaisissa tehtävissä, mahdollisesti jopa eri yksiköissä. Mielenkiintoa riittäisi myös kansainvälisiin tehtäviin, esimerkiksi kriisinhallinnan parissa. Näissä tehtävissä kielitaito karttuisi ja ne toisivat monipuolisempia näkökulmia johtamisesta.

Luutnantti Oskari Jussila

”Nuoresta asti olen ollut urheilullinen ja halunnut päästä toiminnallisiin töihin. Turvallisuus on ollut lähellä sydäntä. Tästä syystä pallotelin Poliisi- sekä Maanpuolustuskorkeakoulun välillä. Varusmiespalvelukseni aikana tykästyin armeijaan ja päätin jäädä sopimussotilaaksi

Luutnantti Akseli Mäkinen

- 26-vuotias
- Satakunnan lennosto II/17 saapumiserä
- Opetusupseerin virassa Porin prikaatin 1. patterissa

Luutnantti Oskari Jussila

- 24-vuotias
- Karjalan prikaati Kranaatinheitinkomppania I/20 saapumiserä
- Opetusupseerin virassa Porin prikaatin Kranaatinheitinkomppaniassa

töihin. Sopimussotilaskaudella lopullinen päätös urasta kuitenkin muodostui ja päätin hakea kadettikouluun”, luutnantti Jussila pohjustaa kouluun päättymisen taustojaan. Hänen mielestään kadettikoulu antaa hyvät valmiudet työtehtävässä toimimiseen, mutta itse työssä tapahtuvaa käytännön oppimista ei sovi unohtaa. ”Kadettikoulussa annetaan hyvää asennekoulutusta, ihmisten käsittelyä sekä opitaan esimerkiksi erilaisia koulutustapoja. Kuitenkin sitten käytännön tekemisessä huomaa mikä koulutustapa toimii parhaiten. Kun yhdistää koulussa ja töissä opitut asiat saa parhaan lopputuloksen.” Niinisalossa ja erityisesti omassa yksikössä Kranaatinheitinkomppaniassa on otettu hyvin vastaan. Ilmapiiri

on hyvä ja tasavertainen. Vaikka armeija on työpaikkana raskas ja vaativa sekä armeijaan töihin tuleminen oli pieni kulttuurishokki kadettikoulun jälkeen, on aina ollut mukava tulla töihin. ”Jokainen työpäivä on ollut erilainen ja tulen aamuisin töihin mielenkiinnolla ja vähän jopa innokkaana”, Jussila toteaa. Jussilla tykkää olla varusmiesten kanssa tekemisissä ja haluaisikin toi-

mia mahdollisimman pitkään kouluttajan tehtävissä. Tulevaisuudessa Jussila haluaa yhä enemmän vastuuta sekä haastavampia ja raskaampia työtehtäviä työn yhä pysyessä mielekkäänä. Hän haluaa näiden kokemusten kautta myös oppia uutta.

Kotiutuvien tunnelmia, varusmiespalveluksen anteja siviiliin

Teksti ja kuvat: jääkärit Vierikko & Kokkola

Joulukuun 19. päivä kotiutuvat 1/24 saapumiserän 347 päivää ja 2/24 saapumiserän 165 päivää palvelleet varusmiehet ja naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittaneet. Armeija-ajasta usein puhutaan jälkikäteen yhtenä elämän parhaimpina kokemuksina, eikä turhaan. Asepalveluksen aikana kerrytetään uusia taitoja ja luodaan ainutlaatuisia ihmissuhteita, joita ei siviilissä välttämättä tulisi luotua. Palvelusajan voi käyttää monella eri tapaa ja siihen voi vaikuttaa omalla asenteella ja mielenkiinnon kohteillaan. Artikkelissa on kerätty pian kotiutuvien palvelusta suorittavien kokemuksia ja reflektointia omasta lähipäivinä loppuvasta palveluksestaan.

Armeijasta jää monenlaisia muistoja ja suurin osa ihmisistä muistaa myöhemmin elämässään vain ne parhaimmat muistot. Palveluksen haastavatkin hetket, kuten sateiset metsäharjoitukset tai pitkät marsit muuttuvat usein itse suorituksen jälkeen positiiviseksi muistoiksi, kun voi ylpeänä ajatella selättäneensä rankan koettelemuksen. Suurimmalla osalla on kuitenkin yksi tietty hetki tai ajanjakso palveluksesta, joka on jäänyt erityisen hyvin ja mielekkäänä mieleen. Oli se sitten reserviupseerikurssin yhteishenki, maalimiehenä toimiminen sotilaspoliisien mukana paikallispuolustusharjoituksessa tai ensimmäinen kerta, kun pääsee ampumaan kranaatinheittimellä. Jokai-

nen tulee muistamaan oman palveluksensa kohokohdan varmasti läpi elämän ja kertomaan siitä mahdolliselle jälkikasvulle.

Varusmiespalveluksen yhdeksi suurimmaksi anniksi koetaan juurikin sen tuomat ystävyysuhteet. Ympäristö, jossa ollaan tiiviissä vuorovai-
kutuksessa haastavissakin tilanteissa lähentää ihmisiä ja luo uusia läheisiä ihmissuhteita.

Upseerikokelas Sohvi Hiljanen kertoo ryhmähengen lisääntyneen palveluksen aikana. Hänen mukaan yhteisten koettelemusten äärellä Reserviupseerikoulussa muodostui tiivis ja hyvä ryhmähenki. ”Se menee tosi tiiviiksi, kun ollaan se sata päivää siellä Haminassa ja nyt kun tultiin takaisin Niinisaloon, niin oman saapumiserän kesken ollaan todella läheisiä.”

Myös kranaatinheitinmies Valteri Kauttu on kokenut ryhmähengen lisääntyvän ajan kuluessa. Kautun mukaan ilmapiiri oli aina hyvä, mutta aluksi kankea armeijan arkeen totuteltaessa. Nyt palveluksen loppupuolella tuvan kesken on muodostunut todella tiivis ryhmä, johon pystyy tukeutumaan missä tilanteessa tahansa.

Molemmat Kauttu ja Hiljanen kertovat jäävänsä kaipaamaan palvelustovereitaan kotiutuessaan. Kun kaikki tehdään yhdessä ja ollaan samassa paikassa ympäri vuorokauden, kokevat Kauttu ja Hiljanen armeijan olevan ainutlaatuinen paikka. Vaikka molemmat aikovat pitää yhteyttä palvelustovereihinsa kotiuduttuaan, tulee ystävyys olemaan erilaista siviilissä.

Palvelusaika ja sen jälkeinen siviilielämä eivät ole toisistaan täysin irrallisia ja siviiliin kotiudutaankin

Antti Kähkönen hyötyy palveluksessa suorittamastaan CE-ajokortista palveluksen jälkeen työllistymällä alalle.

uusien hyödyllisten taitojen ja kokemusten kanssa.

Sotilaskuljettaja Antti Kähköselle armeijassa opitut taidot tulevat olemaan hyödyksi siviilissä. Kähkönen on sotilaskuljettajana palvellessaan suorittanut CE-kortin, jota hän aikoo käyttämään työskennellessään isänsä kuljetusyrityksessä palveluksen jälkeen. ”Rekkaa olen oppinut ajamaan täällä, isällä on eläinkuljetusyritys, niin siihen remmiin mukaan. Ennen palvelusta en ollut rekkaa ajanut.”

Puolustusvoimien tarjoama johtajakoulutus on yhteiskunnassa arvostettu ja sen nähdään antavan paljon sellaista kokemusta, joka on hyödyllistä eri työpaikoissa. Jäit sitten töihin Puolustusvoimille tai työllistyt mille tahansa muulle työnantajalle johtamistaidot koetaan tärkeiksi.

Hiljanen on kokenut johtaja taitonsa kehittyvän palveluksen aikana toistojen ja tekemisen kautta. Hän on jättänyt sopimussotilashakemuksen ja haluaisi jatkaa palveluksen jälkeen työskentelyä Puolustusvoimilla ja lähteä sitä kautta rakentamaan tulevaisuuden uraa.

Vaikka palveluksen päättyessä monet astuvatkin siviiliin ja uuteen elämänvaiheeseen, armeijassa opitut taidot, kuten johtajuus ja yhteistyö, säilyvät mukana pitkälle tulevaisuuteen. Siksi onkin tärkeää lähestyä palvelusta avoimin mielin ja positiivisella asenteella, sillä juuri se vaikuttaa eniten kokemuksen mielekkyyteen. Jokaisella varusmiehellä on oma tarinansa ja omat muistonsa, mutta yhteinen nimittäjä on se, että palvelus jää muistoihin, ei vain kokemuksena, vaan monin tavoin elämää rikastuttavana vaiheena.

Sohvi Hiljanen on halukas jatka-
maantyöskentelyä
Puolustusvoimille
sopimussotilaana.

Valteri Kautun paras
muisto palvelukses-
taon, kun hän pääsi
ampumaan ensim-
mäistä kertaa kra-
naatinheittimellä.

Hyvän ruuan erikoisjoukkolaisena harjoituksissa

Kuvat: Leijona Catering

Hyvän ruuan erikoisjoukkolaiset Soili Kola ja Jaana Ahonen ovat työskennelleet kokkina ja kenttäkeitinkouluttajana varuskuntaravintoloissa lähes 30 vuoden ajan. Tiivis yhteistyö Puolustusvoimien kanssa korostuu, kun oma työpiste siirtyy varuskuntaravintolasta maastoon. Mutta mikä rooli erikoisjoukkolaisella on kentällä?

Leijona Cateringin erikoisjoukkolaisen rooli harjoituksessa riippuu aina Puolustusvoimien tarpeesta. Osassa harjoituksissa maastomuonat valmistuvat erikoisjoukkolaisten soppakauhan pyöryksestä – osassa taas erikoisjoukkolainen toimii ohjaajana sotilaskeittäjille, jotka valmistavat ruuan.

Riippumatta missä roolissa erikoisjoukkolainen on, niin hän viettää harjoitukset tiiviisti Puolustusvoimien joukkojen mukana. Myös yöt nukutaan harjoitusalueella ja hampaat pestään kuusen alla.

Kenttäkeitinkouluttajan roolissa

Soili ja Jaana ovat mukana harjoituksissa, joissa testataan varusmiesten oppeja simuloitussa tilanteessa. Soili on jälleen viimeisen puolen vuoden aikana opettanut ja kouluttanut sotilaskeittäjiä lukemaan Leijonan reseptiikkaa ja käyttämään kenttäkeitintä ruokien valmistukseen. Harjoituksissa valmistetaan kenttäkeitimellä 2–4 lämmintä ateriaa päivässä, riippuen harjoitustilanteista ja tarpeista.

- Ensin on opiskeltu kenttämuonituksen teoriaa luokkahuoneessa. Kun maastoon lähdetään, niin nähdään lopulta käytännössä, kuinka koulutuksen opit ovat menneet perille, kertoo Jaana Ahonen.

Ruuan valmistuksen lisäksi valmiudessa ollaan 24/7 – toki nukkua saa. Harjoituksien työpäivät eroa-

Harjoitusolosuhteissa aamupalvuoroon herätään klo 5, kun loput ryhmästä ovat vielä nukkumassa. Aamupuuron valmistukseen voi käyttää esimerkiksi tuli-pesäistä Teuva-keitintä. Kuvassa varusmiestä opastaa sotilaskeittäjäkouluttaja Soili Kola.

Ruuan valmistukseen liittyvä kalusto ja tarvikkeisto paikoillaan. Paikan valitsemisessa huomioidaan muun muassa joukkojen ryhmitykset ja maasto-olosuhteet. Keitin pystytetään mahdollisimman tasaiselle paikalle.

vatkin varuskuntaravintolan arjesta muun muassa työajoissa, tehtävissä ja tietenkin työympäristö on uniikki. Täältä ei myöskään lähdetä omaan kotiin työpäivän päätteeksi.

Kun ruokaa ei valmisteta, huolletaan ja puhdistetaan varusteita sekä valmistellaan seuraavaa ateriaa. Muonituspaikan ja kenttäkeitimen sijainti saattaa muuttua päivän aikana useaan kertaan. Keittimissä ruokaa on mahdollista valmistaa myös liikkeellä ollessa. Illalla viimeisenä katsotaan, että keittimet ja astiat ovat puhtaana aamua varten.

- Kenttämuonituksen koulutus on tarkkaa ja tärkeää työtä. Ruokaturvallisuus on olennaista, kuten myös raaka-aineiden säilytys, kertoo Jaana Ahonen.

- Kokeneet kouluttajakonkarit ovat kullat arvoisia ammattilaisia. He näkevät kokonaiskuvan muonituskeskuksen ulkopuolelle. Jos ei tiedä asiasta, voisi olla hyvin erilainen kuva: mennään vaan ja tehdään ruokaa, Puolustusvoimilta kerrotaan.

Millaisia vahvuuksia hyvän ruuan erikoisjoukkolaiselta vaaditaan maastossa?

- Toisinaan hytysten kanssa selviytymistä tai hyvää pakkasen sietokykyä. Maastossa ja luonnossa viihtymistä. Nuorten kanssa yhteistyötä ja

loistavaa kommunikointitaitoa, Soili summaa.

- Varusmiesten näkökulmasta heidän vankka kenttäkeitinosaamisensa on eduksi nimenomaan vaativissa olosuhteissa; ruoka valmistuu ja astiahuolto toimii säällä kuin säällä.

Hyvän ruuan erikoisjoukkolainen on keittiöalan ammattilainen, mikä takaa oikein valmistetun ja turvallisen ruuanlaiton kaikissa olosuhteissa. Hän ohjaa sotilaskeittäjiä selkeillä ohjeilla, puuttuu tarvittaessa tilanteisiin ja pitää huolta aikataulussa pysymisestä. Erikoisjoukkolainen on kiinnostunut ruuasta ja valmistaa sitä ilolla ja ammattitaidolla.

Hyvän ruuan erikoisjoukkolaisena Jaana tekee harjoitusolosuhteissa myös muonitusryhmien arviointeja. Onnistumiset ja kehityskohteet kirjataan ylös ja viedään tiedoksi Puolustusvoimille. Ruuan tulee olla taistelijoille maittavaa myös kenttäolosuhteissa ja siitä kannamme yhdessä vastuamme.

- Kyllä minä tästä työstä tykkään, sanoo Jaana Ahonen.

- En osaisi enää olla vaan pelkästään sisätiloissa ja tavallisissa töissä. Nautin tästä metsässä olemisesta ja nuorten kanssa työskentelystä todella paljon, Soili Kola kuittaa.

Porilainen -lehden vuoden 1970 viimeisessä numerossa kerrottiin lyhyesti "Lähtötunnelmia prikaatissa" -jutussa Porin prikaatin hevosten määrän vähentämisestä. Lokakuun 26. päivänä 1970 hevosista 14 vietiin teuraaksi ja 9 sijoitettiin Niinisaloon. Säskylään jäi vielä kaksi ratsua ja kahdeksan vetohevosta.

Prikaatin siirryttyä Turusta Säskylään tuotiin myös hevoset Huovirinteelle. Varuskunnan pohjoislaidalle oli valmistunut 1964 uusi edustava hevostalli. Vuoden 1969 vuositarkastuskertomuksessa mainittiin seuraavaa: "Hevosvahvuus on kaksi ratsua ja 40 vetohevosta. Hevoset on hyvässä kunnossa ja hoidossa. Valjaat on hyvin sovitettu ja hyvässä kunnossa. Kengitys hyvä. Valjas- ja kuivaustilojen tuuletus heikko."

Porin prikaatin hevosaikakausi siirtyi lopullisesti historiaan 29. elokuuta 1972, kun loputkin hevoset poistettiin prikaatin rehuvaruudesta. Porin prikaatin viimeiset hevoset saivat jatkaa sotaväen palvelusta vie-

lä Kainuun prikaatissa. Prikaatin viimeisenä hevosupseerina toimi kapteeni Aatos Niemi.

Hevosten lähdön jälkeen, tallirakennus toimi toistakymmentä vuotta traktoritalina. Kun silloisten "hevosten", Valmet traktoreiden, määrä puolestaan alkoi vähentyä, alettiin tallia vähitellen valjastaa viestivälineiden varustointiin. Ja siinä käytössä se on edelleen, tosin elektroniikkavaraston nimellä.

Porilainen 4/1970 kansikuvan on piirtänyt raumalainen alikersantti Teuvo Salminen (s. 1946). Hänet tunnetaan nykyään taitavana karikatyyripiirtäjänä ja hän toimi 1990 luvulla muun muassa Helsingin Sanomien pääkirjoituskarikatyyrien piirtäjänä.

Heikki Saarinen

5.11 FINLAND

TAKTISET VAATTEET & VARUSTEET

MYYMÄLÄ & VERKKOKAUPPA

511TACTICAL.FI

”Eihän nuoruuden ympyröitä, lapsuudenkotia ja Pyhäjärven kesäistä tuoksua voita mikään”

Teksti: Matti Vihurila Kuvat: Markus Kinkun kotiarkistot

Puolustusministeriön pääraKENUS Kasarmitorilla Helsingissä on ollut viimeiset 14 vuotta valtiotieteiden maisteri, reservin väepeli Markus Kinkun työpaikka. Hänen kohdallaan ministeriössä toimivan Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) yleissihteerin tehtävä vaihtui syyskuun alussa pääsihteerin pestiin. Upseerin poikana Markus vietti varhaislapsuutensa Huovirinteellä, kunnes perhe muutti Rantatielle Säskylän Uuteenkylään. Varusmiespalveluksensa hän suoritti Porin prikaatissa. Sen jälkeen opiskelut veivät Turkuun, Paasikivi-Opiston kautta yliopistoon, ja valmistumisen jälkeen matka jatkui Helsinkiin. Siteet Säskylään ovat edelleen vahvat, sillä äiti ja isä asuvat siellä. Veli asuu Säskylässä ja sisar Kauttualla.

Terve Markus, mitä kuuluu?

- Hyvää kuuluu, joskin kevään lapsena marraskuu vetää hieman vakavaksi. Onneksi pian on joulua ja päivä lähtee taas pitenemään.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

- Olen perusteellinen ja luotettava. Nuo ovat hyviä ominaisuuksia, mutta niillä voi olla kääntöpuolensa. Lisäksi olen joidenkin mielestä ainakin ajoittain huumorintajuinen. Olet pitkään ollut MTS:n leivissä.

Mitä nykyisin johtamasi suunnittelukunnan tehtäviin kuuluu?

- MTS toimii parlamentaarisenä forumina, joka järjestää seminaareja turvallisuuspolitiikasta, maanpuolustuksesta sekä turvallisuudesta.

Markus Kinkku Kansallismuseon auditoriossa 22.11.2016 juuri ennen MTS:n 40-vuotisjuhlaseminaarin alkua.

MTS tekee vuosittain laajan mielipidetutkimuksen, jossa on kysymyksiä edellä mainituista teemoista. Meillä on myös kansainvälistä yhteistyötä, josta perinteisimpiä yhteistyösuhteita on Ruotsin ja Norjan kanssa.

Millainen organisaatio ja hallinto MTS:llä on ja kenelle raportoitte?

- Valtioneuvosto asettaa MTS:n eduskuntavaalikaudeksi. Meillä on parlamentaaristen jäsenten lisäksi edustus valtioneuvoston kansliasta, ulkoministeriöstä, puolustusministeriöstä, sisäministeriöstä, opetus- ja kulttuuriministeriöstä, Pääesikunnasta, Maanpuolustuskorkeakoulusta, Rauhan ja konfliktitutkimuskeskuksesta, Yleisradiosta, STT:sta, Journalistiliitosta ja Medialiitosta. Keskeisimmät sidosryhmämme muodostuvat päätöksentekijöistä, toimittajista, tutkijoista sekä hallinnon ja järjestöjen edustajista. Tällä hetkellä puheenjohtajana on kansanedustaja Jarno Limnell. Valtioneuvoston asettamat jäsenet tekevät päätöksiä ja kirjurit eli virkamiehet valmistelevat ja toimeenpanevat. MTS:lla on pieni, kahden hengen toimisto, joka sijaitsee puolustusministeriössä. Olemme siis puolustusministeriön virkamiehiä. Raportoimme kaksisuuntaisesti sekä MTS:n johdolle että normaalia virkatietä pitkin ministeriössä. Puolustusministeriössä on hyvä olla töissä.

Puolustusministeriössä on hyvä olla töissä

Mitä omaan toimenkuvaasi sisältyy?

- Valmistelen, suunnittelen ja toimeenpanen MTS:n ja sen jaostojen kokouksia, meidän tapahtumia ja

mielipidetutkimuspuolta niin, että tavoitteista pidetään kiinni. Virkamiespuolen vastuu siitä, että homma ns. ”wörkkii”, on minulla.

Miten mielestäsi turvallisuuspolitiikkaamme, puolustusvoimia ja maanpuolustusta ylipäättään käsitellään kotimaisessa mediassa? Entä muualla, esim. Venäjällä?

- Näillä asioilla ja instituutioilla on Suomessa ollut perinteisesti hyvä maine myös mediassa. On hyvä tiedostaa, että demokratiassa on normaalia, että asioista puhutaan ja kirjoitetaan. Väkisin ei tarvitse olla samaa mieltä. En lähde kommentoimaan naapurin mediailmapiiriä, vaikka juuri niin teinkin...

Ripaus realismia sekä faktan tarkistus ovat hyviä eväitä

Turvallisuusympäristön nopeat muutokset, Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja Suomen Nato-jäsenyys ovat nostaneet turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen kiinnostavuutta suomalaisten keskuudessa. Miten tämä on näkynyt MTS:n toiminnassa?

- Takavuosina jouduttiin ehkä miettimään, mistä aiheista järjestettäisiin seminaareja. Sitä ongelmaa ei ole nyt ollut. Meidän seminaareissamme on perinteisesti ollut paljon osallistujia ja aika on sellainen, että se ei ole vähentänyt kiinnostusta. On totta, että kiinnostavuus näitä asioita kohtaan on noussut ja on hienoa, että Suomessa on aina ollut esimerkiksi reserviläistoiminnasta kiinnostuneita henkilöitä – myös silloin, kun naapurin kanssa oltiin enemmän ”ystäviä”.

Venäjän hybridivaikuttamisen pelikirjaan kuuluu olennaisena osana informaatiovaikuttaminen ja disinformaation levittäminen. Millaisia "aseita" MTS kehittää tämän uhan torjumiseksi?

- MTS:sta annetun asetuksen mukaan MTS:n tehtäväkenttään kuuluu mm. seminaarien järjestäminen turvallisuuteen liittyvistä asioista. Se on tiedonjakoa ja keskustelua näistä asioista, mikä on erinomainen "ase". Teetämme tutkimuksia mielipidemastosta eli niiden avulla tiedämme mielipidemastosta, mikä on myös hyvin tärkeää. Olemme "jyvällä" kansalaismielipiteestä, mikä on kyöksissä henkiseen kriisinkestokykyyn.

Nykyisin puhutaan paljon mediakulttuurista. Yhden määritelmän mukaan siihen kuuluu kyky lukea ja ymmärtää mediaa, nähdä sen tuottamien ilmiselvien merkitysten taakse sekä suodattaa ja arvioida vastaanotettua informaatiota (Wikipedia). Mediakasvatusta opetetaan jo kouluissa, mutta miten varttuneimmat ikäluokat saadaan mediakriittisiksi niin ulkomaisen kuin kotimaisenkin median uutisointiin vai onko siihen edes tarvetta?

- Tähän on tarvetta varmaan kaikilla ikään tai muihin ominaisuuksiin katsomatta. Sanoisin muistaakseni Jörn Donneria lainaten, että "Lukeminen kannattaa aina". Ja joskus tekee hyvää lukea sellaista, mitä yleensä ei lue. Ripaus realismia sekä faktantarkistus ovat hyviä eväitä.

MTS:n näkökulmasta, pitääkö meidän suomalaisten olla huolissaan?

- Huoleton elämäntapa ei ehkä ole paras, mutta pelätä ei kannata. Toki huoleen ja murheeseen on aiheita. Varautuminen on oleellista.

Olet Huovinrinteen poikia - varuskunnan lapsia - vaikka jo alle kouluikäisenä muutitte omaan kotiin Uuteenkylään. Varusmiespalveluksesi suorittit Porin prikaatissa. Onko jäänyt joitain muistoja varuskunta-ajalta, varusmiesajalta ja kenties edelleen ylläpidettäviä ystävyssuhteita?

- Kyllä minulla on muistikuvia siitä, kun asuttiin Huovinrinteellä. Ensimmäiset kaverit olivat luonnollisesti sieltä myös siksi, että olin kolmivuotiaasta seitsenvuotiaaksi siellä päiväkodissa. Varuskunnan vierestä pois-

Sotilasyhteisöön syntyminen on jättänyt jäljen ja jälki on hyvä

muuton jälkeenkin kävimme siellä jatkuvasti esimerkiksi kuntotalolla uimassa, Huovinretkellä, upseerikerhon äitienpäivälounaalla tai sotilaskodissa. Varusmiesajan paras tunnelma oli se, kun harjoituksen jälkeen varusteet oli huollettu ja käyty syömässä, ei ollut unensaantiongelmia. Paras muisto varusmiesajalta on se, kun sain olla ryhmänjohtajakauden museoaliupseerina Porilaismuseolla ylivääpeli Olli Lindénin erinomaisessa ohjauksessa. Arvostan perinteitä ja siksi olen Porin prikaatin killan jäsen. Minulla on varusmiesajalta jäänyt ystävyssuhteita, ja moni nuoruuden ystävästäni tai tuttavistani on mennyt Puolustusvoimiin töihin ja palvellut mm. Porin prikaatissa.

Aliupseerikoulun oppilas Kinkku lomalla kotona vuonna 1992.

Mitä sinulle on merkinnyt syntyminen sotilasyhteisöön, kasvaminen sen varjossa ja onko tämä näkynyt hakeutumisessasi nykyiseen tehtävääsi puolustushallinnossa?

- Jokainen syntyy jonnekin, ja sotilasyhteisöön syntyminen on ilman muuta merkinnyt paljon, varsinkin kun siihen aikaan se oli ehkä enemmän yhteisö kuin nykyään. Kyllä se on jättänyt jäljen ja jälki on hyvä. Ja on ilman muuta selvää, että taustalani oli vaikutusta siihen, että olin kiinnostunut puolustusministeriössä sijaitsevasta MTS:sta.

Pari sanaa prikaatista, Säkylästä ja omasta kasvuympäristöstäsi.

-Mitä tulee itsenäisyyspäivään, yksi kohokohta on se, kun näkee Porin prikaatin lipun valtakunnallisen paraatin tv-lähetyksessä. Kun ajaa Helsingistä Säkylään, niin viimeistään Loimaan viljavaraston kohdalla alkaa omanlainen tunnelma. Ja eihän nuoruuden ympyröitä, lapsuudenkotia ja Pyhäjärven kesäistä tuoksua voita mikään.

pintos

Raudoitteet. Tarvikkeet. Kiinnikkeet.

f @ in pintos.fi

UUDEN ASIAKASOMISTAJAN TUTUSTUMISEDUT 2024

OSTOSRAHAA 20 € PRISMA

OSTOSRAHAA 20 € Sale MARKET

OSTOSRAHAA 20 € SOKOS art 2500

OSTOSRAHAA 20 € ABCI carwash KARLA

RAVINTOLARAHAA 20 €

GRILL Y TAPAS TORERO

COFFEE HOUSE

ROSSO

AMARILLO

TÄYDEN 100 € OSUUSMAKSUN MAKSAJALLE 50 € LAHJAKORTTI

LISÄTIEDOT ja EHDOT: SATAKUNNANOSUUSKAUPPA.FI/LIITY

SATAKUNTA

j m j

jmj.fi

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

Varusmiestoimikunnan puheenjohtaja, alikersantti Alexandros Siafos

Porin prikaatin VMTK:n puheenjohtajien kuulumiset

VMTK:n Puheenjohtajan toimikauden kuulumiset Säkylästä

Joulu häämöttää jo horisontissa, mikä tarkoittaa, että aikani Porin prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtajana on tulossa päätökseen. Viimeisen puolen vuoden aikana olemme yhdessä niin uusien kuin vanhojen toimihenkilöiden kanssa päässeet luomaan varusmiehille ainutlaatuisia palvelusta.

Oma matkani puheenjohtajana alkoi viime kesäkuussa vanhan puheenjohtajan kotiuduttua. Pehdytykseni oli varsin lyhyt, mutta olin uutena puheenjohtajana valmis ottamaan haasteen vastaan. Puolen vuoden aikana tavoitteena olisi parantaa varusmiesten fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia.

Heinäkuussa uuden saapumiserän astuessa palvelukseen VMTK

järjesti jokavuotisen tupaliigan, jossa jokaisen komppanian tuvat ottivat toisistaan mittaa jalkapallossa. Tarkoituksena oli saada jokainen varusmies liikkumaan sekä uudet alokkaat tutustumaan omiin palvelustoverihinsa paremmin. Parhaat tuvat etenivät finaaliin muita yksiköitä vastaan. Lisäksi jo perinteeksi muodostunut järjestyksenvalvojakurssi saatiin pidettyä varusmiehille alennettuun hintaan. Molemmat vetivät puoleensa ennätysmäärän varusmiehiä, ja fyysisen hyvinvoinnin tavoite oli saavutettu.

Yhdeksän kuukautta palvelleiden varusmiesten palvelus tuli päätökseen syyskuussa, jonka jälkeen VMTK-miehistön rattaisiin astui uuden saapumiserän edustajat. Vaihdon jälkeen uudet toimihenkilöt ovat päässeet vaikuttamaan varusmiesten arkeen järjestämällä muutaman tapahtuman, kuten

salibandy- sekä pesäpalloturnauksen. Puheenjohtajana keskityin parantamaan varusmiespalveluksen puitteita sekä kehittämään VMTK toimintaa entistä laajemmalle, jotta tulevaisuudessa VMTK kykenee entistä paremmin huolehtimaan varusmiespalvelusta suorittavien oikeuksista ja tukemaan, että palvelus olisi kaikille mahdollisimman hyvä. Olemme saaneetkin järjestettyä varusmiehille muun muassa bingoiltoja yhteistyössä Säkylän Sotilaskodin kanssa. Näiden asioiden lisäksi keskittymiseni on ollut erilaisten esitysten laatimisessa sekä niiden ajamisessa, jotta tulevaisuudessa mahdollistuisi entistä parempi varusmiespalvelus seuraaville saapumiserille. Tästä hyvänä esimerkkinä on vasta perustettu sisäampumasimulaattori-kerho, joka antaa varusmiehille vapaa-ajalla mahdollisuuden kehittää ampumataitoaan.

Toimikauteni aikana olemme ehineet vierailemaan useissa eri varuskunnissa. Porin prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtajana olen päässyt johtamaan kummitoimikuntien kokouksia. Kummitoimikunnat koostuvat kolmesta tai neljästä eri varuskunnasta, joiden kokouksissa keskustellaan joukko-osastojen ajankohtaisista asioista. Kokouksia on pidetty muun muassa Kaartin jääkäriyrykmentissä Santahaminassa sekä Porin prikaatissa Säkylässä ja Niinisalossa.

Kummitoimikuntanani olivat Kaartin jääkäriyrykmentti sekä Porin prikaati, joita edustan Puolustusvoimien pääesikunnassa toimiessani valtakunnallisessa VMTK-edustajistossa. Porin prikaatin varusmiestoimikunta pääsi myös vierailemaan Jääkäriprikaatissa Sodankylässä valtakunnallisten VMTK-päivien vuoksi.

Kulunut loppuvuosi on ollut mieleenpainuva sekä hyvin tapahtumarikas. Eritoten mieleen jäivät erilaiset edustustehtävät, joissa sain edustaa Porin prikaatia. Vaikka palvelukseni alkaakin lähenemään loppuaan, viimeiseksi tavoitteekseni olen listannut itselleni, että varmistan seuraavan toimikauden puheenjohtajan olevan valmis tarttumaan tulevan toimikauden haasteisiin ja saamaan yhtä ikimuistaisen palveluksen kuin itselläni on ollut.

Teksti: Varusmiestoimikunnan puheenjohtaja, alikersantti Alexandros Siafos

VMTK:n varapuheenjohtajan toimikauden kuulumiset Niinisalosta

Joulu lähestyy ja samalla oman toimikauteni päätyminen. Puoli vuotta Niinisalon VMTK:n puheenjohtajana on ollut hyvin erilainen, mitä asepalvelukselta aluksi odotin. Odotuksista huolimatta, en kadu päätöstä vaihtaa sotilaskeittäjän tehtäviä varapuheenjohtajan tehtäviin. Olen päässyt järjestämään ja osallistumaan hienoihin tapahtumiin ja moneen sellaiseen, mihin vain harva varusmies pääsee.

Varusmiestoimikunnan varapuheenjohtaja, alikersantti Riku Sinisalo

Toimikauteni alkoi aika pitkälti uutta opetellessa. Minut valittiin vasta edeltäjäni kotiuduttua, joten en häneltä saanut perehdytystä tehtävään. Onneksi, jo kotiutunut, TOS-asiamies oli hyvin perillä asioista ja hänen, VMTK-ohjaajan sekä Säkylän puheenjohtajan avulla opin nopeasti. Alokasoppitunnit viestintä- ja VKY-varusmiesten kanssa saapui nopeasti, mutta edeltävien oppituntien pohja oli tallessa, joten saimme ne pidetyksi ja VMTK heti alokkaiden tietoon. Kerroimme myös uusien toimihenkilöiden hausta ja muutamia kiinnostuneita uskalsi jo silloin kertoa halukkuudesta.

Toimikauden aikana saimme järjestettyä laskuvarjohyppykurssin varusmiehille Säkylän kanssa yhteistyössä sekä 50 henkilölle jääkiekkoilla Ässien peliin. Jääkiekkoillasta saimme hyvää palautetta ja toiveena olisi järjestää samanlainen ensi vuonna. Syyskuun alussa uudet 9 kuukauden toimihenkilöt aloittivat perehdytyksessä ja edeltävä TOS-asiamies antoi heille hyvän perehdytyksen ja ovat hänen kotiuduttuaan pärjänneet hyvin omissa tehtävissään. Syyskuun puolessa vä-

lissä järjestimme 9 kuukautta palvelleiden kotiutumisen kunniaksi viihdeillan, jossa artistina oli Kasmir. Kasmirin keikka oli onnistunut ja saimme siitä hyvää palautetta. Nyt vuoden miesten kotiutumisen lähestyessä joulun alla on tarkoituksena järjestää uusi viihdeilta, johon artistiksi on tulossa Turisti.

Näin palveluksen loppusuoralla on hyvä miettiä, mitä olen toimikauteni aikana oppinut. Olen kehittynyt johtajana, oppinut järjestämään erilaisia tapahtumia sekä myös tutustunut uusiin ihmisiin. Olen kaikin puolin ollut tyytyväinen palvelukseeni.

Teksti: Varusmiestoimikunnan varapuheenjohtaja, alikersantti Riku Sinisalo

Sotilaskodin Potero palvelee

Pitsalle sotilaskotiin

Teksti: Elina Halminen
Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Säkylän sotilaskodin alakerassa pääsevät asioimaan myös varuskunnan ulkopuoliset. Joka kuukausi Poterossa on tarjolla myös pitsaa.

Ovet avoinna kaikille

Säkylän sotilaskodin alimmissa kerroksessa sijaitseva kahvila Potero on avoinna myös varuskunnan ulkopuolisille asiakkaille. Poteron ovet ovat auki neljänä päivänä viikossa.

Korona-aikana alkaneet järjestelyt sulki sotilaskodin joksikin aikaa kokonaan siviiliasiakkailta. Porin prikaatin myötävaikutuksella alakerta saatiin kesällä 2022 avata taas myös varusmiesten läheisille ja muille ulkopuolelta tuleville.

Paikka tapaamisille

Yksi sotilaskotien tärkeistä tehtävistä on tarjota paikka, jossa palvelustaan suorittavat voivat viettää vapaa-aikaansa ja tavata läheisiään. Tätä tehtävää Säkylässä hoitaa Potero. Paikka sai armeijahenkisen ja sijaintiaan hyvin kuvaavan nimensä sotilaskodin somesivuilla järjestetyn nimikilpailun tuloksena kaksi vuotta sitten.

Poteron toiminta on arki-iltoina pitkälti vapaaehtoisten sisarten pyörittämää. He hoitavat itsenäisesti sotilaskodin henkilökunnan tuella kahvinkeittoa, myyntiä ja vitriinin täydentämistä. Lauantaisin tiskin takana palvelee sotilaskodin palkattua henkilökuntaa.

Myynnissä oleva valikoima on Poterossa yläkertaa suppeampi, mutta toiveita pyritään toteuttamaan mahdollisuuksien rajoissa.

Pitsaa pöytään

Kuluvan vuoden helmikuussa sotilaskodin palveluihin saatiin tervetullut lisä, jolla on juuret koronaa edeltäneessä ajassa. Lanseerattiin Poteron pitsailloita, jotka jatkavat koronaan pysähtynyttä sotkun pitsailtojen perinnettä.

Pitsan herkullinen tuoksu tulee Poteron ovella vastaan joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Silloin on hyvä mahdollisuus poiketa herkuttelemassa vaikka läheisen varusmiehen kanssa sotilaskodissa leivotulla ja paistetulla pitsalla.

Pitsakeskiviikkoina työvuoroon tulee useampia vapaaehtoisia, jotta tarjoilu ja pitsojen kulku yläkerran keittiöstä on sujuvaa. Valittavana on neljä erilaista makua: tomaattimozzarella, BBQ-kana-pekoni, kinkku-ananas-aurajuusto sekä kebab-salami.

Vapaaehtoiset pyörittävät sotilaskodin alakerran kahvila Poteron toimintaa kolmena arki-iltana viikossa. Sotilaskotisisar Mari Hämölä palveli asiakkaita marraskuisena iltana. Varusmiesten läheiset ja muut varuskunnan ulkopuoliset pääsevät asioimaan Poterossa keskiviikosta lauantaihin.

Sotilaskodin kahvila Potero avoinna ke-pe klo 17–20 ja la klo 14–20.

Muutoksista ilmoitetaan Säkylän sotilaskodin somesivuilla.

Sana vuoden vaihteeksi

Sotilaspastori Albert Halonen

Ajankäyttösi paljastaa, mikä sinulle on oikeasti tärkeää ja arvokasta. Tähän ajatukseen tiivistyy moni kuluneen vuoden aikana käymäni keskustelu. Ihmisen elämiseen annettu aika on toden totta rajallinen resurssi. Juuri rajallisuus tekee siitä arvokkaan. Teemme jatkuvasti valintoja, jotka liittyvät siihen, miten aikaamme käytämme. Lähes kaikki, mitä olemme elämässämme saaneet, on seurausta ajankäytöstämme. Aika on ihmisen arvokkain resurssi. Siksi ajankäyttö on aina arvovalinta. Muutoksen kynnyksellä meillä on taipumus katsoa kolmeen suuntaan. Taaksepäin katsoessa arvioimme elettyä ja koettua, sitä mikä on tuo-

nut meidät tähän hetkeen. Mitä kuluneen vuoden ajankäyttösi kertoo sinusta ja elämäntilanteestasi? Tuntuuko edes välillä siltä, että olit siellä missä sinua oikeasti tarvitaan, siellä mikä on sinulle tärkeää ja arvokasta? Selittely ei enää tässä vaiheessa auta, vaan ajankäyttöön pätee vanha viisaus: ”Niin on, jos siltä näyttää.” Toinen suunta, johon katseemme uuden edessä hakeutuu, on eteenpäin. Rapistelemme vielä uudenkarhean, vuoden 2025 kalenterin sivuja. Teemme suunnitelmia ja laskelmia, ehkä vähän haaveilemme. Siellä täällä almanakan lehdillä on vielä väljää. Olisiko tämä se vuosi, jolloin aika ja arvot kohtaisivat paremmin?

Tekisin niitä asioita, jotka ovat merkityksellisiä ja viettäisin aikaa minulle tärkeiden ihmisten kanssa. Kolmas ja kaikkein tärkein katseen kohde on nykyisyys. Mennyt ja tuleva ovat aina mielikuviamme varassa. Totta on vain tämä hetki. Tänäkin tehdyn valinnat määrittävät huomisen rakennuspalikat. Arvojen ja ajankäytön ristiriitaisuudella on pitkässä juoksussa huonot seuraukset. Hyvinvoinnin yksi kulmakivi on kokemus siitä, että elää arvojen mukaisesti. Aika on arvokkain resurssimme myös uuden vuoden alkaessa. Pidetään huolta itsestämme ja toisistamme!

Kuva: Puolustusvoimat

Walter Berghin ansiokas sotilasura haki vertaistaan

Teksti: Tuomas Simula

Walter Gabriel Bergh (1888–1972) kävi läpi kaikki suomalaisten kokeemat sodat 1900-luvulla. Koti oli ruotsinkielinen, niin kuin monet Helsingin kodit hänen lapsuudessaan, ja nuoren Walterin äidinkieli siten oli ruotsi. Walter kirjoitti ylioppilaaksi Helsingin ruotsalaisesta lyseosta vuonna 1907 ja jatkoi sen jälkeen opintojaan Teknillisessä korkeakoulussa, kunnes lukuisien Suomen nuorukaisten tavoin valitsi sotilasuran keisarillisen Venäjän armeijassa. Eikä tuleva sodankävijä jäänyt yksin, mitä tuli itärajan taakse tähynneiden määrään Suomessa, sillä kaikkiaan on laskettu, että keisarikunnan asevoimissa palveli autonomian aikana noin 4 000 suomalaista upseeria, joista peräti 481 saavutti kenraalin tai amiraalin arvon. Tunnetuimmaksi heistä nousi Gustaf Mannerheim (1867–1951), suurimmaksi suomalaiseksi kautta aikojen äänestetty sotilas ja valtiomies.

Pietarissa – valtakunnan silloisessa pääkaupungissa – toimi useita sotilasalan oppilaitoksia, joista Walter Berghin opinahjoksi tuli Vladimirin sotakoulu. Hän valmistui sieltä upseeriksi hyvin arvosanoin vuonna 1911. Maailmansodan syttyminen

Walter Bergh sai ensimmäisenä maassamme Suomen Valkoisen Ruusun komentajamerkin miekkojen kera. Sotamuseon kokoelmat/Puolustusvoimat.

kolme vuotta myöhemmin siirsi silloisen aliluutnantti Berghin Itä-Preussiin ja Puolan kentille, missä vastapuolena olivat vahvasti varustetut saksalaisjoukot. Hän palveli Venäjän keisarillisen kaartin eli Henkikaartin 3. divisioonassa, jota komensi suomalaistaustainen kenraaliluutnantti Otto Sirelius (1859–1918). Divisioonaan kuuluivat Vohynian, Liettuan, Käkisalmen ja Pietarin eliittirykmentit, joista Bergh sai joukko-osastokseen liettualaisrykmentin. Hän haavoittui lievästi rintamalla rykmenttinsä riveissä ja sai useita venäläisiä kunniamerkkejä. Nopeasta etenemisestä uralla kertoi se, että Bergh ylennettiin luutnantiksi jo vuonna 1915 ja vielä samana vuonna aliratsumestariksi.

Vallankumouksen kukistaja Satakunnan rintamalla

Walter Bergh komensi Pietarin rajavartioston puolirykmenttiä (pataljoonaa), kun vallankumous keväällä 1917 sekoitti täysin kuviot Venäjän armeijassa. Rintama romahti totaalaisesti heinä-elokuussa ja toi ratsumestariksi kohonneen Berghin Suomeen. Saman vuoden syksyllä Sotilaskomitea määräsi hänet johtamaan suojeluskuntapiiriä Turussa, esikuntapäällikkönään kapteeni J. C. Fabritius (1890–1946). Vallankumouksen kukistajaksi Bergh tuli oikeastaan sattumalta. Tammikuun lopulla 1918 hänen esikuntaansa saapui tieto, että Saksasta oli mahdollista hankkia aseita Lounais-Suomen suojeluskunnille. Uutinen otettiin vastaan innolla, ja Uudenkaupungin vesiltä alettiin katsella sopivaa paikkaa aselastin purkamiselle. Hanke edellytti kuitenkin ylipäälliköksi nimitetyn kenraali Mannerheimin hyväksymistä ja Bergh, joka tunsu ken-

raalin ennestään maailmansodan ajoilta, lähti siksi tämän puheille Vaasaan. Luvan myöntämisen sijaan hän sai käskyn matkustaa Kankaanpäähän ja ryhtyä siellä valkoisten joukkojen päälliköksi Satakunnassa.

Mannerheimin veto paljasti hänen tarkan silmänsä, milloin oli kyse oikeiden henkilöiden sijoittamisesta oikeisiin tehtäviin. Tapahtumat Satakunnan rintamalla osoittivat pian, että Walter Bergh oli kaikin puolin onnistunut valinta johtamaan Varsinais-Suomen ja Satakunnan miehiä. Hänen joukoissaan taistellut Kaarlo Saarenheimo (1895–1979) on maininnut Porin rykmentti vapausodassa -kirjassaan, ettei komentaja pannut porilaisiaan alttiiksi, ellei ollut tietoinen siitä, että tulokset vastasivat uhrauksia. Näin syntyi luja luottamus hänen ja miehistön välille. Lauri Jalava (1900–1939) taas on muistellut Komppaniamme vapausodassa -teoksessaan, että Bergh saattoi toisinaan jäädä keskustelemaan rivimiesten kanssa ja tiedustella heidän jaksamisestaan. Menettely luonnollisesti vahvisti yhteishenkeä ja kannusti sotilaita täyttämään velvollisuutensa, huolimatta siitä, ettei komentaja vielä tässä vaiheessa hallinnut täysin suomen kieltä. Erään jääkäriupseerin jyrkän kielteiset arviot, joita tämä kohdisti miehistön kunnioittamaan Walter Berghiin, on syytä jättää omaan arvoonsa ja panna sen katkeruuden piikkiin, jonka vanha vihollisuus maailmansodassa oli synnyttänyt.

Ensimmäiset viikot Kankaanpäässä Walter Bergh sai tulla toimeen ilman jääkäreitä, sillä Satakunta oli ainoa maakunta Suomessa, mihin näitä ei vielä ollut lähetetty. Varmaan tämä oli eduksi punakapinan kukistamista ajatellen, sillä nyt komentaja voi keskittyä tehtävänsä niiden lähimpien alaistensa kanssa, joista lähes kaikki olivat entisiä tsaarilupseereita. Berghin esikuntapäälliköksi tuli kaartin kapteeni (eversti), järjestyskuntien perusta-

miseen Satakunnassa aktiivisesti osallistunut maaherra K. J. M. Collan (1881–1964), ja heti alkuvaiheessa muodostettua Porin pataljoonaa alkoi kouluttaa luutnantti (majuri) Aaro Lindqvist (1875–1922), molemmat tsaarin Venäjällä sotilasuransa aloittaneita. Rintamalla kunnostautuneista on mainittava Hluhivin rakuunoihin Ukrainassa kuulunut luutnantti (eversti) Arvo Lytinen (1891–1970), jonka johdolla porilaiset torjuivat punaisten ensimmäisen yleishyökkäyksen Lavian Sampakoskella ja löivät perusteellisesti myös näiden pakomatulle lähteneen jälkijoukon Kokemäen Peipohjassa.

Heimokansojen auttaja ja sotilasläänin komentaja

Käytettävissä oleva tila ei salli tarkemmin perehtyä niihin voitollisiin taisteluihin, joita Walter Berghin johtamat valkoiset kävivät Satakunnassa. Niistä kiinnostunut voi syventyä esimerkiksi edellä mainittuihin Kaarlo Saarenheimon ja Lauri Jalavan omakohtaisiin muistelmateoksiin. Todettakoon kuitenkin taistelutoimiiin liittyen, että helmikuun lopulla Satakunnan rintamalla tapahtui merkittävä uudelleenjärjestely, kun maakuntaan saapui Ruotsista suomalaissyntyinen eversti (ratsuväenkenraali) Ernst Linder (1868–1943). Mannerheimin määräyksestä hän ryhtyi komentamaan Pohjanlahdesta Näsijärveen ulottunutta Satakunnan ryhmää. Majuriksi ylennetystä Walter Berghistä tuli tässä yhteydessä Linderin alainen, ja hänen kehotuksesta Bergh alkoi koota

rykmenttiä Kankaanpäässä ja rannikkokaistalla taistelevista kompanioista. Uutta joukko-osastoaan komentaja alkoi kutsua Porin rykmentiksi. Ikivanhaa, aina Kustaa II Aadolfin aikaan palautunutta nimitystä hän oli kuullut miehistön käytäneen jo muodostusvaiheessa. Tässä kokoonpanossa Bergh sotilaineen jatkoi aina toukokuun jälkipuolelle asti, kunnes rykmentti siirtyi Tammissaareen ja vihdoin heinäkuussa 1918 tuli tiensä päähän.

Sisällissodan jälkeen Walter Bergh, joka Ernst Linderin esityksestä oli maaliskuussa 1918 ylennetty everstiluutnantiksi, toimi Savon jääkärirykmentin komentajana. Hän suoritti tällöin useita tiedusteluretkiä itärajan taakse Vienan Karjalaan, ja kesällä 1920 hän johti suomalaisten miehittämässä Porajärven pitäjässä niitä Savon rykmentin komppanioita, jotka torjuivat bolševikkien rynnistyksen Porajärvelle. Ansioistaan heimokansojen hyväksi Bergh palkittiin harvinaisella kunniamerkillä. Everstiluutnantti sai Suomen Valkoisen Ruusun komentajamerkin miekkojen kera, kuten Sotamuseon valokuvasta on havaittavissa, ja kaiken lisäksi hän oli ensimmäinen henkilö maassamme, jolle komentajamerkki tässä muodossa suotiin. Erään tiedon mukaan hän käänsi myöhemmin sen alaspäin osoittaneet miekat ylöspäin, mikä ilmeisesti paremmin vastasi hänen käsitystään huomionosoituksen luonteesta.

Walter Bergh erosi armeijan palveluksesta vuonna 1926 ja sai eronsa yhteydessä everstin arvon.

Ernst Linder vastaanottaa Porin rykmentin ohimarssin Porin kauppatorilla 16.4.1918. Walter Bergh hänestä kolmas oikealle. Valokuvannut K. E. Klint 1918. Satakunnan Museon kokoelmat.

Talvisodan alkaessa, kun Neuvostoliitto hyökkäsi Suomeen, hänet kutsuttiin reservistä uudelleen sotilastehtäviin. Bergh toimi Käkisalmen suojeluskuntapiirin päällikkönä Karjalassa ja avusti samalla varsinaisen sotilaspiirin päällikköä, majuri Woldemar Fabriciusta (1895–1966) – keisarillisen Venäjän upseereita hänkin – joka piirinsä lisäksi sai komentoonsa III armeijakunnan selusta-alueen. Jatkosodassa nähtiin vielä mukana kolmattakymmentä entistä tsaarilupseeria. Heidän joukkoonsa kuului myös eversti Bergh, ensin Maaselän sotilasläänin komentajana ja sittemmin (vuodesta 1942) väestönsuojelun ylitarkastajana, kunnes välirauhan jälkeen vuonna 1944 tapahtui lopullinen irtiotto armeijan leivistä. Kun ottaa huomioon Walter Berghin harvinaisen pitkään kestäneen, menestyksellisen ja laaja-alaisen sotilasuran, niin väistämättä tulee mieleen, ettei nousu kenraalikuuntaan viimeistään tässä vaiheessa olisi ollut hänelle lainkaan liikaa.

Kirjoittaja on palvellut varusmiehenä Porin prikaatissa, suorittanut filosofian lisensiaatin tutkinnon Tampereen yliopistossa ja valmistautuu väitöskirjansa esitarkastukseen Turun yliopistossa.

Narvan taistelu:

Porilaisten hyökkäys lumituiskussa

Teksti: Seppo Vainio

Porilaisessa jatkuu juttusarja, jossa esitellään eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarja ei etene kronologisessa järjestyksessä kolmikymmenvuotisesta sodasta alkaen, vaan noudattaa kulloisenkin Porilais-numeron aikana valitsevaa vuodenaikaa. Juttusarjalla esitellään Porilaisten kunniakasta historiaa juhluvuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026.

Taivas heitti lunta, vaakalunta lensi suoraan venäläisten kasvoille. Aamu oli ollut sumuinen ja sen turvin ruotsalaiset pääsivät etenemään hyvin lähelle venäläisten asemia. Narvan linnaa piirittäneet venäläiset vastasivat kääntämällä rintamasuuntansa lähestyviä ruotsalaisia kohti. Puolenpäivän jälkeen ruotsalaiset hyökkäsivät venäläisiä vastaan puhjenneen lumimyrskyn suojaamana. Porilaisia oli sekä Narvaa puolustavassa että sinne hyökkäävässä osastoissa, ja venäläiset olivat siinä välissä.

Narvan taistelu käytiin Ruotsin kuningaskunnan ja Venäjän keisarikunnan välillä suuressa Pohjan sodassa 20. marraskuuta 1700. Kuningas

Kaarle XII:n johtama Ruotsin armeija löi Venäjän tsaarin Pietari I:n joukot Narvassa suuren Pohjan sodan ensimmäisessä suuressa taistelussa.

Kuningas Kaarle XII oli noussut valtaistuimelle vain 15-vuotiaana hänen isänsä Kaarle XI:n kuoltua vuonna 1697. Kokemattoman kuninkaan ei odotettu pystyvän puolustamaan maataan hyökkääjiä vastaan. Nuori kuningas haastettiin sotaan usealla rintamalla. Ruotsin vastainen liittouma aloitti hyökkäysoimet siten, että Saksi-Puola hyökkäsi ruotsalaiselle Liivinmaalle, Tanska Etelä-Ruotsiin, ja Venäjän tuli sopimuksen mukaan hyökätä Inkerinmaalle ja Käkisalmen läänin. Venäjä viivytteli hie-

man sodanjulistuksessaan, mutta hyökkäsi lopulta kuitenkin Inkerinmaalle ja edelleen kohti Narvaa, jonka linnoitusta se ryhtyi piirittämään syyskuussa 1700.

Tällä välin Ruotsi oli kuitenkin onnistunut lyömään etelärintamallaan Tanskan, minkä jälkeen Kaarle XII purjehti armeijansa kanssa Itämeren ylitse Pärnuun, josta ruotsalaisten noin 10 000 miehen joukko marssi maateitse Narvaan, jonka lähistölle se saapui 19. marraskuuta. Venäläisiä, vahvuudeltaan reilun 35 000 miehen joukkoja johti kenraali **Charles Eugène de Croy**. Pahasti alivoimaiset ruotsalaiset hyökkäsivät heti kuin mahdollista ja onnistuivat aloitetykyisten johtajiensa ja taistelupäivän säätilan mahdollistaman yllätyksen ansiosta kääntämään taistelun nopeasti edukseen ja vangitsemaan suuren määrän venäläisiä, mm. piiritysjoukkojen komentaja de Croy. Venäjä menetti taistelus-

sa kaatuneina tai haavoittuneina 8 000–9 000 miestä, kun ruotsalaisten tappiot jäivät yhteensä alle 2 000 kaatuneeseen ja haavoittuneeseen. Ruotsalaiset pystyivät myös valtaamaan ja ottamaan haltuunsa venäläisten tykistön, lippuja ja sotakassan.

Taistelun myötä Kaarle XII:n maine sotapäällikkönä levisi ympäri Eurooppaa. Suuri voitto käskettiin julistaa kaikissa kirkkoissa, sitä ylistettiin hehkuvin sanankääntein. Porilaiset saivat osansa voitokkaan taistelun kunniaa. Parempi koulutustaso, painopisteen luominen ja olosuhteiden hyväksikäyttö olivat voiton avaimet. Kaarle XII oppi isältään, mikä ero on koulutetulla ja kouluttamattomalla armeijalla. Hän huolehti joukkojensa säännöllisestä harjoittamisesta myös taisteluiden välillä. Hän kehitti isänsä koulutusohjeita hyökkäyksellisempään suuntaan. Jalkaväki ei saanut pysähtyä la-

taamaan hyökkäykseen lähdettyään. Joukkojen tuli syöksyä miekat kädessä vihollista päin suljetuin ruoduin pitäen tuntumaa keskustaan päin. Nopeaan ratkaisuun pyrittiin mies miestä vastaan käytävässä lähitaistelussa. Jokaisessa jalkaväkikompaniassa oli myös 12 käsikranaatteja heittävä krenatööri. Ensimmäiset heitinmiehet!

Ruotsin leijona -muistomerkki on muistona Kaarle XII:n menestyksestä Narvan edustalla. Muistomerkki oli Ruotsin kuningaskunnan lahja Narvan kaupungille ja leijonahahmo on jäljennös Tukholman kuninkaanlinnan edustalla sijainneesta patsaasta. Muistomerkissä olevat kirjaimet MDCC tarkoittavat vuotta 1700 ja lause "Svesia memor" tarkoittaa Ruotsi muistaa. Niin muistavat Porilaisetkin. Loimaan seudun vääpelikerho teki keväällä 2024 tutustumisretken Narvaan.

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti – paalupaikalla!

KANKAREEN PAALUUS

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

KEULA

LOIMAA

TALOUSHALLINNON PALVELUT TARJOAA

LoimiTili
ELA JA ANNA MEIDAN HUOLEHTIA

040 514 1637

toimisto@loimitili.fi

loimitili.fi

Huvilakatu 32,
32200 Loimaa

konepiste
Loimaan

Lamminkatu 35, 32200 Loimaa • 050 328 7894

Orikedonkatu 34, 20380 Turku • 050 514 5636

myynti@loimaankonepiste.fi

loimaankonepiste.fi

REKRYTOI KÄLLISTÄ VÄRSÖSÄ!

can-am FANTIC kranzle ECHO Cub Cadet

Porin prikaatin killan puheenjohtajan joulutervehdys

Kirjoitin tätä joulutervehdystä marraskuun lauhkeudessa. Tuijotin kotini ikkunasta läpi harmaan sumun. Pinnistin kovasti päästäkseni joulun tunnelmaan. Jos oikein kuvittelin, saatoin nähdä lunta kuusiaidan päällä, mutta ei siellä mitään ollut. Mielikuvitukseni jätti elämyksen vajaaksi, vaisuksi. Vilkaisin vaihteeksi kalenteria. Se oli piukassa M -merkintöjä, huuto-merkkejä, päättyviä janoja, päällekkäisyyksiä ja muuta taukkaa. Virkavaltaisissa organisaatioissa vuoden loppuminen tietää jumalatonta kiirettä, ja miksei kvartaalitaloudessa pyristeleville yrityksillekin. Ei sillä, mutta linjaesikuntaorganisaatio on minulle tutumpi. Jos voittoa tavoittelevissa yrityksissä tarkastetaan tasetta, pelätään alaskirjauksia ja

tuijotetaan tulosta, niin on julkisella puolellakin tohinansa. Raporttia väännetään, määrääjat paukkuvat, budjettia venytetään tai tilaisuuksia perutaan, kaikki pitää saada valmiiksi, ennen ei voi hengähtää. Jouluna helpottaa, silloin voi levähtää, jos enää jaksaa. Tulihan se joulutunnelma sieltä. Mieleenpainuneimmat joulumuistoni liittyvät lapsuuden jouluihin Toholammin mummolassa. Joulusau-
nan ja -aterian lisäksi tuli mieleen aamun aikainen joulukirkko, josta nykyminen mukaan tulisi varoittaa lukijoita. Onhan joulukirkossa, jos missä, uskonnollista sisältöä. Laitan käteni yhteen ja sormeni lomittain, kun toivon joulun jättämistä rauhaan. Joulu kuuluu kulttuuriperintöömme eikä sen uskonnollista al-

kuperää tulisi häivyttää eikä hävetä. Joulumuistoihini kuuluu myös Porilaisuus: varuskunnan joululounaat, kerhon kinkkubiljardit, killan hallituksen ja alueosastojen joulupäiväliset, sankarihautojen kunniavartiot ja rauhanturvaajien ainutlaatuinen joulu Camp Eagle Basessa, Bosniasa. Kaikkiin muistoihin liittyy yhdessäolo perheenjäsenten, ystävien tai palvelustoverien kanssa. Kiitän kuluneesta vuodesta kiltasikoja ja -veljiä, Porin prikaatia, Porilaisen ilmoittajia ja kaikkia, joiden kanssa olemme olleet tekemisissä.

Toivotan rauhallista joulua ja hyvää uutta vuotta 2025!
Seppo Vainio
Killan pj

Niinisalossa vietettiin jatkosodan päättymisen 80-vuotismuistojuhlaa

Teksti: Jouko Fossi, VTM, kapteeni (res) Porin prikaatin killan Turun alueosasto

Niinisalonsotilaskoti oli lähes täynnä. Edessä Aulis Kotaviita juttelee vanhan tutun kanssa.

titalokin oli palanut vuonna 1943. Raimo on syntynyt syyskuussa 1944 ja sai nimen vasta isä-Brunon palatessa sodasta joulukuussa 1944.

Puheen varsinainen aihe käsittelee sotilaiden psyykkisten vammojen hoitoa.

Kaikkiaan sotilaspotilaita hoidettiin 913 639 henkilöä. Näistä noin 4 % oli vuosien 1941-44 aikana mielisairaalassa hoidettuja sananmukaisesti ”tärähtäneitä” (siis tykistökeskityksissä hermonsä menettäneitä), sillä jokaisella miehellä on murtumispisteensä.

Näistä 60 % voitiin jo neljän vuorokauden kuluttua kotiuttaa yksikönsä aluksi kuntoutuskomppaniioihin ja linnoitustöihin. Hoitomuotoina olivat lepo, tukityö, barbituraatit, shokkihoito ja työterapia.

Kokonaan rintamapalveluksesta vapautettiin 4000-4370 potilasta ja he edustavat 0,6 % kaikista palveluksessa olleista sotilasta. Psykinen sairaus sota-aikana suojasi kuolemalta myöhemmin. Vuoteen 1990 mennessä vain 152 veteraania oli saanut korvauksen sodan aikana saamistaan psyykkisistä vammoista.

Juhlapuheen jälkeen esiintyivät Kankaanpäästä kotoisin olevat, nykyiset turkulaiset Aulis ja Reino Kotaviita säestäjänään Ari Hakulinen. Aulis lauloi George de Godzinskyn ”Äänisen aallot” ja Pentti Viherruodon ”Turun surusilmä”. Reino puolestaan lauloi Jan Frenkelin ”Ukrainan pelot” ja Kaj Cydeniuksen ”Lapin kesä”. Kotaviitojen lapsuudenkoti on ollut Kankaanjärven rannalla. Uransa he kertoivat saaneen alkunsa Niinisalon Varuskuntasoihtokunnassa.

juhlan olevan järjestyksessään jo 12 ja se sai alkunsa 100-vuotiaan sotaveteraanin Vihtori Siivon esityksestä vuonna 2013. Vuosi kerrallaan mennään eteenpäin.

Juhlapuhe sotilaiden psyykkisistä vammoista

Tilaisuuden juhlapuhujaksi oli saatu Kankaanpään Veneskosken Lepäruhkasta kotoisin oleva Turun Yliopiston psykiatrian emeritusprofessori Raimo K. R. Salokangas, joka aluksi muisteli kotiolojaan sodan päättymisen aikoihin. Perheen ensimmäinen lapsi oli kuollut 1,5 vuotta ennen hänen syntymäänsä. Ko-

Syyskuun 4. päivänä 2024 koontui Niinisalon varuskunnan sotilaskotiin salintäyteinen yleisö, noin 300 henkeä, viettämään perinteeksi muodostunutta jatkosodan päättymisen muistojuhlaa. Juhlan juontajana toimi yliluutnantti Ville Katajamäki Niinisalon Varuskunnasta.

Tilaisuuden ohjelman aloitti Porin Mies-Laulun seniorikuoro Vaarinlaulu esittämällä Harri Kedon ”Veljet! Laulua!”, Leevi Madetojan ”Kaunehin maa” ja Heikki Klemetin ”Oi, kallis Suomenmaa”.

Rintamaveteraaniain neuvottelukunnan puheenjohtaja Anssi Joutsenlahti totesi avaussanoissaan

Porin prikaatin tervehdys

Porin prikaatin tervehdyksen tilaisuuteen toi Satakunnan tykistörykmentin komentaja everstiluutnantti Tuomas Mäkinen korostaen veteraanien merkitystä isänmaan uudelleenrakentajina. Hän tarkasteli myös Ukrainan tilannetta ja Natoon liittymistämme, jossa Suomen asevoimien suuruus on hämmästyttänyt uusia liittolaisiamme.

Tervehdyksen jälkeen tilaisuuden vakioesiintyjä, Kankaanpään Korsutöpinä, esitti Usko Kempin ”Suomen Lotta”, Ragnar Nyholmin ”Pienet kukkivat kummut” ja Eino Partasen ”Kaunis on luoksesi kaipuu”. Kokoonpanossa oli jälleen mukana sairauskohtauksestaan hyvin toipunut 94-vuotias sahansoittaja Heino Nieminen.

Veteraanijärjestön tervehdys

Veteraanijärjestön tervehdyksensä Tapio Kamppi palautti mieleen, miten Neuvostoliitto oli suunnitellut Suomen kohtalon, jos olisimme antautuneet ehdoista ja maa olisi miehitetty. Kaikki aseistus, lentokentät, linnoitukset, laivaliikenne, teollisuus ym. olisi luovutettu sille ja ulkomaan yhteydet olisi katkaistu. Suojeluskuntalaiset, lotat ja sotilaspojat olisi internoitava.

Onneksi välirauhansopimus solmittiin 19.9.1944 eikä ehtoja ihan sellaisenaan toteutettu. Sotakorvauksia maksoimme vuoteen 1952 saakka 300 miljoonaa kultadollaria ja edellä mainitut järjestöt lakkautettiin.

Tapio Kampin päätettyä tervehdyksensä Sveitsikko, johtajanaan Tauno Wrang soitti Aimo Mustosen ”Sillanpään marssilaulu”, G. Dobrianskyn ”Elämää juoksuhaudoissa” ja Jean Sibeliuksen ”Jääkärien marssi”.

Veteraanin iltahuuto

Tilaisuuden päätteeksi esiintyjät ja yleisö lauloivat Kalervo Hämäläisen ”Veteraanin iltahuudon”. Jäin miettimään, esitetäänkö laulua enää sen jälkeen, kun viimeinen veteraanikin on poistunut ”tuonilmaisiiin”. Ketä hoivataan, kun poissa on veljet, himmeneekö muistot?

Lopuksi on kerrottava, että Raimo Salokankaan kanssa olimme

Emeritusprofessori Raimo K.R. Salokangas.

Satakunnan Tykistörykmentin komentaja evl Tuomas Mäkinen.

kämppekavereita opiskeluaikoinamme Turussa 1966-67 ja sen jälkeen olemme pitäneet yhteyttä. Aulis Kotaviidan ja Ari Hakulisen kanssa harrastamme yli 60-vuotiaille miehille tarkoitettua voimistelua ja kun-

toiliikuntaa kerran viikossa Turun Kupittaaan Urheiluhallissa ”Aarnen tallissa”. Tavatessamme molempien kanssa puhe kääntyy aina Kankaanpäähän.

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikaatin kiltta ry.

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

Visit
LAPUA

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693 tai matti.vihottula@gmail.com.

Aliupseerikurssien kronikat

Kronikoiden kuvat: Rami Siltanen

2. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

"Jääkärikoe jatkuu". Näiden sanojen kuulemista jokainen odotti jännityksessä, kun olimme saapuneet takaisin kasarmille koulutushaarakokeen suoritettuaamme. Onneksi näitä sanoja ei kuulunut, ja jokainen pääsi nukkumaan 32 tunnin ja 90 kilometrin marssin jälkeen.

Jääkäriinlinjan aliupseerikursseilla olemme saaneet koulutusta jääkärikomppanian ryhmänjohtajan tehtävään puolustuksessa ja hyökkäyksessä. Tämän lisäksi jokainen aliupseerioppilas kokee harjoitusvetojen aikana myös rivijääkäriin arjen, sillä jokaisessa vedossa vain yksi voi toimia ryhmänjohtajana. Rivijääkäriinakin toimiminen mahdollistaa sen, että itse johtajana osaa suhteuttaa vaatimukset ja tavoitteet alaisiaan kohtaan paremmin. Koulutuksessa painotetaan nykysoodankäynnille tyypillisiltä lennokeilta suojautumista. Aina pysähtyessä sekä muutenkin liikkeessä tulee olla mahdollisimman hyvässä ilmasuojassa esimerkiksi tuuhean puun alla. Kurssilla on erityisesti vaadittu hyvää asennetta sekä taisteluharjoituksissa annettujen ohjeiden soveltamista.

Jääkäriinlinjan AUK-koulutus on ollut intensiivistä, mutta antoisaa. Maastossa ollaan lähes joka päivä, ja päivät ovat fyysisesti raskaita. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että taistelija voisi vain juosta eteenpäin kuin päätön kana, vaan jokaisen taistelijan tulee muistaa yksittäisen taistelijan liike ja havainnoida ympäristöään. Useampia päiviä yhtäjaksoisesti kestävien maastoharjoitusten aikana on opittu toimimaan ja johtamaan ryhmää kovemman fyysisen rasituksen alla väsyneenä.

Varusmiesjohtajatehtävien kannalta oleellisia taitoja harjoitellaan myös kasarmilla. Aliupseerioppilaat ovat vuorolleen viikko kerrallaan oppilasjohtajia, eli vastaavat siitä, että aikamääreisiin päästään sekä käsketyt palvelukset suoritetaan. Oppilasjohtajat pitävät yllä järjestystä yhdessä varusmiesjohtajien kanssa. Kurssilaisten korkean suoritusmotivaation vuoksi oppilasjohtajia kunnioitetaan aivan kuten varusmiesjohtajia.

Muutamaa viikkoa ennen kurssin alkua komppaniaamme saapui Niinison 3. jääkärikomppaniasta varusmiehiä kou-

lutettavaksi kurssillemme. Uusien kasvien saapumisesta huolimatta me-henki muodostui välittömästi. Vaikka aluksi haastetta tuotti se, että Niinisonilaiset ja Säkyläläiset olivat tottuneet erilaisiin toimintatapoihin, nopeasti se muuttui rikkaudeksi toimintatapojen monipuolisuudessa. Erityisesti kurssista on jäänyt mieleen jääkärikokeen päättävän pikamarssin jokaisessa aiheuttama sisuuntuminen, vaikka kaikki olivat väsyneitä kymmenien kilometrien marssimisesta. Yhteiset kokemukset, huumori raskaassakin harjoituksissa sekä korkea koulutus-taso tekevät aliupseerikurssistamme erityisen. Jokainen on varmasti saanut tältä kurssilta monenlaisia muistoja, joita tulevaisuudessa muistelee lämmöllä, vaikka kokemusten aikana olisikin väsyttännyt ja turhauttanut.

Oppilas Juuso Mäkelä,
2. jääkärikomppania

1. pioneerikomppanian pioneerilinjan aliupseerikurssi

Pioneerin on oltava valmis kaikkeen. Minä hetkenä hyvänsä voi tulla käsky lähteä esimerkiksi raivaamistehtävälle. Kun on aika toteuttaa tehtävä, on materiaalin oltava käyttövalmiina. Jokaisen taistelijan tulee tietää täsmälleen, mitä tehdä. Epäröinnille ei ole sijaa, sillä joukkojen eteneminen riippuu pioneerien toiminnasta. Tämä kaikki on mahdollista vain määrätietoisesta johtamisesta ja korkeasta ammattitaidosta. Näitä asioita aliupseerikurssilla kehitetään.

Linja on harjaantunut aliupseerikurssin aikana pioneereille tyypillisten tehtävien suorittamisessa. Tällaisia tehtäviä ovat raivaaminen ohella esimerkiksi erilaisten miinaesteiden rakentaminen. Samalla oppilaille on kertynyt kokemusta näiden suoritteiden johtamisesta. Jokainen on päässyt vuorollaan johtovastuuseen joko yksittäisissä suorituksissa tai pidemmäksi ajaksi. Lisäksi myös johdettavilta on vaadittu kykyä ajatella

johtajan näkökulmasta ja toisaalta kykyä antaa johtamisrauha. AUK 1:n aikana keskitytään johtamisen perusteisiin ja harjoitellaan pioneerien perustehtävien johtamista. AUK 2:lla näitä taitoja sovelletaan enemmän käytännössä ja opetellaan kouluttamista.

Yksi kurssin mieleenpainuvimmista hetkistä oli miinojen tehoesitely, jonka valmisteluihin pioneerilinjan oppilaat pääsivät itse mukaan. Oppilaille valikoitui erilaisia tehtäviä kylkipanoksen asentamisesta ja virittämisestä aina putkirivaimen räjäyttämiseen ja kevyellä kertasingolla ampumiseen. Jokainen suoriutui annetusta tehtävästään kunnialla. Itse tehoesitystä tuli seuraamaan koko Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona sekä liuta kutsuvieraita.

Kurssin aikana on ollut hieno huomata, kuinka pioneerilinja on hitsautunut yhteen. Jokaista oppilasta yhdistää ajatus siitä, että on kun-

nia olla nimenomaan pioneeri. Kaikista paistaa halu oppia aselajinsa salat ja tulla mahdollisimman taitavaksi. Johtamisharjoituksen aikana pioneerilinjan yhteishenki korostui. Aina pioneeriryhmien kohdatessa ryhmät puskiivat toisiaan eteenpäin, jotta jokainen ryhmä pääsisi kunnialla maaliin. Tämän linjan positiivinen ilmapiiri ja tekemisen asenne kantavat varmasti läpi varusmiespalveluksen eri koettelemusten. Hankitut ystävyysuhteet toivottavasti kestävät vielä pitkään varusmiespalveluksen jälkeenkin.

Oppilas Pyry Moilanen

PSTK panssaritorjuntalinja

PSTK tiedustelulinja

Panssaritorjuntakomppanian aliupseerikurssit

Edessämme on marssi tulevaan yöpymispaikkaan syystalvisella Rovajärvellä. Matkaan tuumallemme kuluva kahdesta neljään tuntia. Kymmenen tuntia myöhemmin havahdun marssivani edelleen. Pimeä on tullut jo ajat sitten. En ole syönyt juuri mitään ja rinkan paino

tuntuu jo voimakkaasti jaloissa sekä hartioissa. Toinen jalkani kastui juuri sen upotessa jäiseen suohon. Kaikesta huolimatta tajuan kummastukseksi hymyileväni, sillä ympärilläni muut samassa tilanteessa olevat tulevat panssaritorjunta- sekä tiedusteluvarusmiesjohtajat, kurssikaverit

ni, tsemppaavat toisiaan ja nauravat yhdessä haasteille, joita kohtaamme koulutuksessamme.

Porin prikaatin Panssaritorjuntakomppanian aliupseerikurssilla koulutetaan moderneja panssaritorjuntaohjelmajärjestelmiä tuntevia panssaritorjuntajoukkoja, vihollislinjojen syvyydessä toimivia panssaritiedustelijoita sekä tiedustelutoiminnan viestiyhteyksistä vastaavia sissiradisteja. Koulutushaaroja yhdistää yhteiset johtamisopinnot, joissa syväjohtamisen periaatteisiin tutustutaan ensin teoriassa, jonka jälkeen johtamista harjoitellaan vertaisjohtamisen avulla erilaisin harjoittein läpi kurssin.

Panssaritorjuntajoukkojen ja tiedustelijoiden koulutuksia yhdistävät vaatimukset fyysisestä ja psyykkisestä sietokyvystä sekä itsevarmasta ja omaaloitteisesta päätöksentekokyvystä. Siinä missä panssaritorjuntajoukko on kyettävä hallitsemaan erilaiset panssaritorjuntaohjelmajärjestelmät ja kantamaan niitä taistelukentällä tuhotakseen vaunuja ja ajoneuvoja, on tiedustelijoiden pärjättävä vihollislinjojen takana omavaraisesti pitkiäkin aikoja kerätäkseen tiedustelutietoa itseään paljastamatta.

Kurssin avoin oppimisilmapiiri ja vaativat harjoitukset niin Lapis- kuin Etelä-Suomessakin ovat auttaneet meitä kehittämään sieto- ja soveltamiskykyä. Jos haasteet ovat ajoittain tuntuneet ylittämättömiltä, ovat kurssikaverit auttaneet yksilöä ylittämään itsensä. Haasteiden ja onnistumisten myötä jatkuvasti kehittyvä ryhmähenki jääkin ikuisesti mieliimme kurssimme erityisyytenä. Ihminen pystyy yllättäviin suorituksiin, kun takana on ryhmän tuki.

Oppilas Niilo Vainio

Viestikompanian aliupseerikurssi

Viestimies, joka paikan höylä.

Telamiina, kertasinko tai kaasunamari eivät unohdu viestimiehen mielestä. Ne kaikki kuuluvat viestimiehen arkeen, vaikka tärkein tehtävä onkin rakentaa taistelukentän johtamisyhteydet. Asemaryhmä toimii usein itsenäisesti ilman joukkueen suojaa, joten viestimiehen on tunnettava tuettavat joukot ja niiden tehtävät, on sitten kyse jääkäri-, suojele- tai pioneeritoiminnasta.

Monipuolisella viestialiupseerikurssilla oppii niin teknisiä kuin fyysisiä taitoja. AUK1 aikana opitaan viestiasemaryhmän johtamista ja toimintaa asemalla, joka koostuu yh-

teyksien muodostamisesta radioiden ja kaapeleiden avulla sekä aseman suojaamisesta. Tietoteknisten taitojen sisäistäminen on merkittävä osa kurssia ja uutta opittavaa tulee jatkuvasti.

Jatkuva uuden opettelu ja yhteiset haasteet kohottavat ryhmähenkeä ja -koheesiota. Jokainen ryhmän jäsen tietää tehtävänsä ja tarpeen tulleen auttaa muita. Ketään ei jätetä yksin, tärkeintä on tavoitteiden saavuttaminen yhdessä.

Erinomainen yhteishenki onkin kurssilla parasta. Kurssin laaja-alaisuuden vuoksi jokainen tarvitsee joskus tukea ja mikään ei ole parempaa kuin haasteista selviytyminen yhdes-

sä. Mahdottomaltakin tuntuvat tilanteet pystytään selvittämään, kun jokainen puhaltaa yhteen hiileen. Lopputuloksena on tehokas ja toimintakykyinen ryhmä, joka tiedostaa oman merkityksensä kentällä osana suurempaa kokonaisuutta.

Muut joukot hallitsevat oman aselajinsa perusteellisesti, mutta viestimiehet osaavat erityisosaamisensa lisäksi sopivasti myös tuettavien aselajien taitoja. Tästä syystä viestimestä voidaan kutsua joka paikan höyläksi.

Oppilaat Salonen ja Suojanen

1. patterin tuliasemalinjan aliupseerikurssi

Panssarivaunu on ajanut telamiinaan ja miehistö on jalkautunut. Tulenjohtajat huomavat tämän ja jääkärit avaavat tulen vaunun miehistöä kohtaan. Alueelle saapuu lisää vihollisia ja he osoittautuvat ylivoimaisiksi. Tällöin tulenjohtajat kutsuvat apuun tykistön. Tuliasemalinjalla jokainen oppii tykistön toiminnan perusteet. Monia ennakkoluuloja vastoin tykistön toiminnassa on monia osia, jotka eivät näy pintapuolisesti esimerkiksi nopeitempöisissä videoissa, joissa tykeillä ammutaan ja rokki pauhaa taustalla. Näissä tehtävissä toimiikin suuri osa tuliasemalinjalta valmistuneista aliupseereista. Mihin tykit voidaan laittaa? Tästä vastaa tuliasema- sekä mittausaliupseerit. Entä jos tykki ei toimi kuten sen kuuluisi? Tästä vastaa asesepäaliupseeri. Näiden ohella näkyvimpinä kuudesta

oppilaasta koulutetaan tykinjohtajia, jotka vastaavat tykkiryhmän toiminnasta sekä johtavat toimintaa omalla tykillään. Koulutettavia tehtäviä on siis monia, joista löytyy jokaisen mielenkiintoon sekä omiin ominaisuuksiin varmasti sopiva tehtävä. Muun muassa näistä tehtävistä koostuu yhden tulipatterin johtajat. AUK 1:n aikana olemme oppineet kaikki perustaidot tykillä ampumiseen liittyen ja AUK 2:n aikana saamme syventävää tietoa sekä pääsemme kehittämään jo opituissa taidoissa ja tämä kaikki huipentuu omaan sodan ajan tehtävään kouluttautumiseen. Meidän saapumiserälle tuliasemalinjalla koulutetaan kevyen kenttähaupitsin (122H63) toiminta ja tämän ympärillä vaaditun miehistön sekä johtajien tehtävät.

AUK 1 aikana kurssille on kehittynyt erittäin hyvä ryhmähenki, jonka an-

siosta jokainen meistä tulee toimeen toistensa kanssa. Erityisesti ryhmähenkeä ovat kohottaneet ampumarjoitukset, joissa kurssimme toimi kolmena tykkiryhmänä yhdessä jaoksena. Hyvän ryhmähengen merkitys toiminnassa korostuu varsinkin, kun tykkiä tuliasemiin ajettaessa on pimeää, yöunet ovat jääneet vähiin ja vettä sataa taivaalta poikittain. Tällöin on hyvä, kun tietää että vieressä on kaveri, joka tarvittaessa tukee ja auttaa jaksamaan. AUK 1:n aikana kilpailu RUK paikoista oli tiukkaa, sillä 25:stä vain yhdeksän tulisi valituksi RUK:iin. Osa joutui pettymään, kun taas toiset saivat hyttävän reissun Haminan tuuleen ja joutuivat jättämään 1. patterin hetkellisesti taakseen.

Oppilaskorpraali Eero Alho

2. patterin aliupseerikurssi

2. patterin aliupseerikurssi koostuu sää- ja viestilinjasta. AUK1 aikana johtajakoulutus aloitettiin välittömästi yhteisillä johtamisen oppitunneilla, joista tulee olemaan varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Teoriaopintojen ohella jokainen on päässyt vuorollaan harjoittelemaan johtamista johtamalla vertaisiaan. Omia koulutushaarehtäviämme olemme harjoitelleet linjojen kesken.

Aliupseerikurssin viestilinja

Ulkona sataa kaatamalla vettä ja olosuhteet ovat hankalat. Kurssilaiset alkavat olemaan uupuneita päivän muistakin tehtävistä. Jokaisen täytyy kuitenkin purra hammasta ja ylläpitää hyvää yhteishenkeä. Komentopaikat ja teltat on saatava johtamiskuntoon, jotta tykeille saadaan toimivat viestiyhteydet. Viestiyhteyksien avulla saadaan esimerkiksi

lähetettyä komentopaikalta tulikomentoja.

Kurssin ehdottomasti tähän saakka mieleenpainuvimpiin hetkiin kuuluvat taisteluharjoitukset, joissa kaikki pääsivät testaamaan koulutushaaraosaamistaan ja toimintakykyään. Harjoitukset olivat rankkoja, mutta linjamme veti täysillä loppuun asti. Pääsimme ampumaan tykeillä, mikä oli kaikkien mielestä siistiä ja jännittävää. Yksi linjamme vahvuuksista on positiivisuus, jonka avulla kaikki puhaltavat yhteen hiileen vastoinkäymisestä huolimatta. Kärsimys on myös lähentänyt meitä. Kurssin jälkeen suurin osa lähtee johtamaan takaisin kultaisiin kotiyksikköihinsä, mutta sitä ennen odotamme lisää yhteisiä unohtumattomia kokemuksia.

Aliupseerikurssin säälinja

Säälinjalla oppilaista koulutetaan osaavia johtajia säälle. Kurssilla me

sään oppilaat osallistuimme pääosin samoihin koulutuksiin kuin viestilinjan oppilaat. Kuitenkin ampumarajoituksissa, kuten TYKKAH:illa, teimme oman koulutushaaramme tehtäviä. Tärkein näistä tehtävistä on sään luotaaminen, jonka harjoittelun lisäksi jokainen oppilas pääsi myöskin toimimaan luotauksen johtajana.

Sään oppilaita on vain pieni joukko, joten tämä porukka on kasvanut tiiviisti yhteen ja koheesio on vahva! Vaikka joskus joutui kasaamaan useamman teltan kaatosateessa ja pimeässä, teltat saatiin kasaan ja toisia tsemppattiin. Päälimmäisenä mieleen on jokaisella varmasti jäänyt lukuisat yhteiset sattumukset ja monet sisäpiirivitsit.

Sää määrää!

Oppilaat Haapanen ja Rumpunen

Kranaatinheitinkomppanian heitinlinjan aliupseerikurssi

Kranaatinheitin on jalkaväen raskas rekyyliase, jolla voi ampua epäsuoraa tulta ja suoraa amuntaa. Koulutuksen aikana olemme ampuneet sekä kevyellä 81 KRH sekä raskaalla 120 KRH heittimellä. Koulutuksemme kuitenkin painottuu raskaan kranaatinheitin parissa toimimiseen. Tehtävämme on tukea pataljoonan ja komppanian taistelua. Aliupseerikurssin aikana olemme sirpalekranaatin lisäksi valo- sekä savuammuksilla taistelukentän valaisemiseksi tai sauttamiseksi.

Heitinryhmässä on kahdeksan jäsentä, joilla jokaisella on oma roolinsa. Runkomiehistöön kuuluu suuntaaja, apusuuntaaja sekä lataaja. Muu miehistö koostuu panostajasta ja ammusmiehistä. Ryhmää johtaa tietenkin heittimenjohtaja. Toisinaan heittimellä saattaa olla vain kaksi jäsentä ja ampumisen on onnistuttava niinkin. Aliupseerikurssilaisten on osattava jokainen

tehtävä, vaikka meistä tuleekin heittimenjohtajia. Kykenemme sitten tulevaisuudessa kouluttaa omaa miehistöämme suuntaamaan heittimellä ja lataamaan tietyllä panoksella. Opittavaa on siis paljon, mutta toistoja tekemällä kehittyä aina vain nopeammaksi ja paremmaksi.

Koulutus on ollut monipuolista ja hauskaa, mutta myös välillä rankkaakin. On kyettävä sykkimään kymmenen minuuttia ja saavuttaa ampumavalmius vähäisilläkin yöunilla ja tyhjällä vatsalla. Maastoharjoitukset ovat tehneet meistä sitkeitä ja kovia taistelijoita, vaikka se on vaatinut paljon energiaa ja henkistä kestävyttä. Jokaisessa asemaanajossa ryhmähenki on kasvanut ja opimme tuntemaan toisemme. Heittimellä tärkeää on yhteinen ja määrätietoinen toiminta, siksi hyvä ryhmähenki ja yhteistyö on ehdotonta. Olemme suurempi kokonaisuus kuin vain heitinryhmä ja tulijoukkue. Saamme tulenjohtajilta tulikomentoja,

joilla suuntaamme maaliin ja huolto pitää meistä huolen muonituksella.

Kovilla kranaateilla ampuminen on ollut parasta. Sitä jännityksen määrää, kun pääsi vetämään laukaisunarusta ensimmäistä kertaa ei unohda. Heittimen kanssa toimimisen lisäksi kurssilta on jäänyt erityisesti mieleen koulutushaaramarssi, joka on ollut palveluksemme aikana fyysisesti raskain koetus. Koulutushaaramerkin ansaitseminen teki siitä sen arvoista ja saamme olla ylpeitä kranaatista vasemmassa hihassamme. Aiomme jatkaa heitinlinjan aliupseerikurssilla yhteen hiileen puhaltamista ja kohti uusia harjoituksia, jotka antavat lisää mahdollisuuksia kehittyä johtajana.

Oppilaat Väinö Osara ja Jonna Riihimäki

Kranaatiheitinkomppanian tulenjohtolinjan aliupseerikurssi

”Skemät tippuvat juuri sinne minne pitikin, ja saatiin haluttu vaikutus. Vihollinen on tuhottu!” Tulenjohtomässä tulenjohtoryhmän toiminnan on oltava ripeää ja todella tarkkaa. Tulenjohtajina johdamme epäsuoraa tulta. Käytännössä siis määritämme ja mittaamme maalipisteiden sijainnin ja viestitämme sen tuliyksikölle. Kun tuliyksikkö ampuu, me tähytämme kranaattien osumat ja tarvittaessa lähetämme tuliyksikköön korjaavan tulikomennon.

Tulenjohtolinjan aliupseerikurssilla olemme päässeet harjoittelemaan monipuolisesti sotilaan perustaitoja, johtamisen taitoja sekä tulenjohtoryhmässä toimimiseen tarvittavia taitoja. Ryhmässä jokaisella taistelijalla on oma rooli ja jokainen rooleista on yhtä tärkeä, jotta pääsemme haluttuun lopputulokseen. Näitä ovat esimerkiksi tu-

lenjohtaja, tulenjohtoaliupseeri ja viestimies. Aliupseerikurssin aikana olemme opetelleet toimimaan kaikissa ryhmän eri rooleissa. Nykypäivänä tulenjohtamista helpottaa monenlaiset laitteet, jotka hyödyntävät esimerkiksi satelliittia. Niiden avulla pystymme paikantamaan maalin hyvinkin tarkasti. Kaikkeen täytyy kuitenkin aina varautua, joten emme voi nojata pelkästään laitteiden varaan. Hyvinkin paikkansa pitää toteutus siitä, että tulenjohtajan tärkein väline on kartta. Olemme siis laitteiden lisäksi opetelleet määrittämään maalin paperisen kartan ja käsisuuntakehän avulla. Osaamme lukea kartasta koordinaatteja ja saamme määritettyä oman sijaintimme sekä maalipisteiden koordinaatit.

Tällä aliupseerikurssilla parasta on ehdottomasti ollut asiantuntevat ja mukavat kouluttajat, ryhmä-

henki sekä niin sanotusti tekemisen meininki. Ryhmähengestä kertoo esimerkiksi se, että kaikki tulenjohtajat selvisivät maaliin koulutushaaramarssilta, joka oli sekä henkisesti että fyysisesti vaativa. Tähän vaikutti se, että ryhmämme pitivät yhtä ja jokaisesta taistelijasta pidettiin huolta. Monet kerrat on varmasti väsyttänyt ja harmittanut laskea kalustoa väsyneenä muutaman tunnin yönien jälkeen tai herätä teltasta läpimärkänä lätäkön keskeltä, mutta silti olemme yhdessä löytäneet asioista positiiviset puolet ja tehneet reippaasti meille annetut tehtävät. Voisi sanoa, että aliupseerikurssilta jäi käteen paljon tärkeitä oppeja ja asioita, mutta ennen kaikkea tärkeitä ihmisiä.

Aliupseerioppilas Linda Levomäki

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssi

”Ajoon!” huuto kajahtaa metsässä ja jokaisen kuulotäisyydellä olevan aliupseerioppilaan toiveet rauhallisista yönistä katoavat kuin tuhkatuuleen. Seuraavat 30 minuuttia ovat täynnä toimintaa, kun komentopaikkaa aletaan purkamaan ja valmistautumaan liikkeellelähtöön. Siirtymisen jälkeen komentopaikka perustetaan uudelle alueelle.

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssilla olemme harjaantuneet useisiin asioihin. Panssarivaunun linja raketinheittimiin ja niiden toimintoihin, kun komentopaikkalinja on harjaantunut komentopaikkaan, sen perustamiseen ja viestiyhteyksiin. AUK1-jakson päätteeksi osaamme ajaa ja johtaa heittämiä sekä perustaa komentopaikat vaadituissa aikamääreissä. Olemme myös valinneet

omat sodanajan tehtävämme, jotka kiinnostavat ja joihin erikoistumme. Kurssilla vaatimukset yleisestä siisteydestä ja sotilaana toimimisesta ovat nousseet. Nämä ovat perushyveitä tuleville johtajille. Kasarmin arki on ollut tasapainoista, joskin useat harjoitukset ovat aiheuttaneet kiireen tuntua. Usein on kuitenkin ollut hetki aikaa hengähtää ja levätä ennen seuraavaa palvelusta. Sotaharjoitukset ovat haastaneet oppilaita henkisesti ja fyysisesti. Jokainen on varmasti tunnistanut, miltä paineen alla toimiminen tuntuu.

Suurimpina haasteina AUK1-jakson aikana olivat jakson alussa ollut perustamisharjoitus ja jakson viimeisellä viikolla suoritettu KH-marssi. Perustamisharjoituksen jälkeen jokainen todellakin oppi perustamaan komentopaikan sen

eri osa-alueineen. Mieleen on etenkin jäänyt kaikkien rakastama yli kaksikymmenmetrinen korkea masto. Tämä masto aiheuttaa varsinkin heitinajoksessa palveleville oppilaille painajaisia. Kaksi kokonaista yötä tuli pystytettyä ja purettua kyseistä mastoa ylös ja alas enemmän kuin tarpeeksi. Vaikka harjoituksissa tämä tuntuikin raskaalta, niin kokemus ryhmäytti oppilaita todella hyvin yhteen. Olemmekin tulleet lopputulokseen, että kärsimys lähentää varusmiehiä.

Oppilaskorpraalit Patrick Anderson ja Daniel Stenström

1. huoltokomppanian aliupseerikurssi

Saaivuttuaan ryhmitysalueelle 1.huoltokomppanian joukkueet saavat käskyt perustaa huolto-paikat, ja huolto paikkojen perustamiset toteuttavat joukkueiden ryhmät. Huoltopalvelujoukkue perustaa komppanian komentopaikan, rakentaa komppanian viestiverkot ja perustaa komppanian muonituspaikat. Ensihoitajoukkueen oppilaat vastaavat ensihoitoaseman ja -paikan perustamisesta. Täydennysjoukkue perustaa täydennyspaikat ja kunnossapitoyoukkue ajoneuvo- sekä ase-kunnossapitopaikat. Huoltovalmius saavutetaan alle tunnissa, ja silloin olemme valmiita tukemaan etulinjassa taistelevia joukkoja.

1.huoltokomppaniassa koulutetaan aliupseereita huollon eri tehtäviin, jotka ovat välttämättömiä tuettavien joukkojen toimintakyvyn kannalta. Komppaniassa on tehtävien suhteen laaja kirjo, joten jokaiselle löytyy paikansa: lääkintä-, täydennys- ja kuljetus-, kunnossapito- ja huoltopalvelulinja.

Aliupseerikurssilla olemme oppineet oman aselajin johtamisen lisäksi myös jalkaväkiryhmän johtamista.

Kurssin myötä olemme oppineet tunnistamaan henkisen sekä fyysisen toimintakykyjen rajoja. Vaikka luovuttaminen onkin käynyt joskus mielessä, olemme ottaneet itseämme niskasta kiinni ja suorittaneet meille määrätty tehtävät. Tehtävien suoritus vaatii henkisen ja fyysisen toimintakyvyn lisäksi myös johdonmukaisuutta, suunnitelmallisuutta ja yhteistyötä muiden aseveljien kanssa. Huolto paikkojen perustamisessa ja perustamisen johtamisessa on suunniteltava vaiheet, määrättävä niihin henkilöt, mitä kukin tekee ja saatettava huolto paikkojen perustaminen loppuun määrättyssä aikamäärässä. Tiimityö ja tehokkuus on kaiken toiminnan ydin aliupseerikurssilla.

Kurssin arjen kiireellisyydestä huolimatta on myös jäänyt aikaa henkilökohtaisen toimintakyvyn kehittämiseksi ja palautumiselle. Kurssiin kuuluu raskaiden taistelun- ja liikuntaharjoitteiden lisäksi paljon teoriaopiskelua johtamisesta, kouluttamisesta ja huollon alojen tehtävistä. Kurssikaste oli upea kokemus, jossa pääsi ylittämään omia rajoja. Vaikka oli vaikeaa, ja ei kylmä vesi kivalta tunnukaan, pulahdimme

hymyssä suin kylmään syksyiseen Pyhäjärveen.

Taistelutilannetta harjoiteltiin jalkaväkiryhmänä KASI-järjestelmän tukemana. Paukkupatruunoiden melu ja KASI-järjestelmän välitön palaute tekivät harjoituksesta todenmukaisen tuntuksen, mutta myös kokemuksena ainutkertaisen elämässämme.

Joukon osaamisen moninaisuus auttaa monessa tilanteessa, johon meihin tukeutuvat joukot voivat luottaa. Vaikka kyseessä olisi Panssari-Sisun rikkinäinen akseli tai jalkansa murtanut jääkäri, me hoidamme ammattitaidolla asiat kuntoon. Kurssille on tullut oppilaita ainakin viidestä varuskunnasta ja kaikki huollon aliupseerit koulutetaan tässä erässä Säkylän 1.huoltokomppaniassa. Olemmekin tavanneet monia uusia kasvoja eri puolilta Suomea. Kurssin päätyttyä olemme valmiina viemään kurssilla opittuja hyvän johtamisen piirteitä takaisin omiin yksiköihimme.

Oppilaat Joonas Heinonen ja Kalle Jokipaltio

2. huoltokomppanian täydennys- ja kuljetusaliupseerikurssi

Oli joukon puutteena sitten vesi, elintarvikkeet, ampu-matarvikkeet tai polttoaine, tämän kurssin käyneet varusmiehet ovat valmiina täydentämään omia joukkojaan. Täydennys- ja kuljetus-aliupseerikurssi tuo tehtävään valitut varusmiehet yhteen eri yksiköistä. Jo ennen kurssin alkua koulutukseen valitut pääsevät hankkimaan koulutuksen kannalta oleellisia tietoja ja taitoja kuten kuorma-autokortin ja ajokokemusta erilaisista olosuhteista. Täydennys- ja kuljetusaliupseerilta onnistuu siis myös maastokuorma-auton käsittely vaikeissakin maaston osissa. Koulutuksen päämääränä on kouluttaa varusmiehistä täydennysten ja kuljetusten moniosaajia sekä samalla kehittää heistä osaavia ryhmänjohtajia. Koska logistiikka ja huolto mahdollistavat koko sotajoukon toimintakyvyn on koulutuksella suuri merkitys myös laajassa kuvassa.

Kurssillemme osallistui jäseniä lähes jokaisesta Niinisalon varuskunnan perusyksiköstä. Olemme toimineet yhdessä jo pitemmän aikaa ja pienestä ryhmästä on nopeasti kehittynyt tiivis ja toisiaan tukeva porukka. Kurssin jälkeen polkumme erkanevat, kun osa palaa takaisin omiin yksiköihinsä. Kurssin aikana olemme saaneet koulutusta niin jääkäriyhtymän taistelun johtamisesta taistelulentäällä kuin joukon koulutustaidon lisäksi olemme saaneet koulutusta täydennysten eri osa-alueista kuten vesisäiliöstä, polttoaineen-jakokalustosta sekä erityyppisistä ampu-matarvikkeista. Kurssin erityispiirteet ovat sen monipuolisuus ja sen tuomat hyödyt myös siviilielämän näkökulmasta. Koulutuksen saaneet saavat kuorma-autokortin myös siviiliin sekä ammattipätevyyden toimia kuljetusalalla. Lisäksi

heillä on valmiudet toimia ryhmänjohtajina erilaisissa huoltoon liittyvissä joukoissa.

Kurssin aikana olemme tehneet monenlaista ja arkeen on mahtunut niin oppitunteja, taistelukoulutusta kuin liikuntaa eri muodoissa. Erityisesti mieleen ovat jääneet maastoharjoitukset. Metsässä vietetyt vuorokaudet ovat olleet paitsi erinomaisia oppimismahdollisuuksia, myös kasvattaneet ryhmäämme entistä tiiviimmäksi. Kurssin aikana muodostuneet ystävyys-suhteet jäävät muistiin pitkäksi aikaa, jopa pitkälle palveluksen jälkeenkin.

Oppilaskorpraali Joonas Mattila

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Aliupseerikurssi koostuu kolmesta päälinjasta, jotka ovat sissiradistilinja, tulenjohtolinja sekä tiedustelulinja. Linjajaosta huolimatta kurssin sisäistä jakautumista ei kuitenkaan ole huomattavissa, sillä arjessa työskentelemme hyvin pitkälti saman päiväohjelman parissa. Tiedusteluryhmän toiminnassa henkilöiden välinen sidosteisuus onkin merkittävässä roolissa. Jäsenten roolit tiedusteluryhmässä ovat tämän lisäksi dynaamisia, jonka takia on myös tärkeää, että jokainen jäsen taitaa jokaisen erikoisosa-alueen perustaidot. Linjajako kuvaakin siis parhaiten sitä, mitä taitoja kukin ryhmän jäsen on hionut. Tiedustelutehtävät voivat olla jopa kaksiviikkoisia. Tämän johdosta jokaisen ryhmän jäsenen on omattava teräksinen peruskunto sekä erinomaiset erä- ja selviytymistaidot. Tämä heijastuu tietenkin myös

koulutukseen sekä jokapäiväiseen arkeemme. Joka-aamuiset liikunnat, lomamarssit sekä selviytymiskoulutukset pyrkivät kaikki siihen, että ryhmä selviäisi mahdollisimman toimintakykyisenä mahdollisimman pitkään. Tähän yhdistettynä aselajikohtainen koulutus sekä korkea vaatimustaso niin henkilökunnan kuin varusmiesten toimesta takaa sen, että ryhmän valmiudessa ei kotiutumisen koittaessa ole moittimisen varaa.

Vaikka varusmiespalvelus ei kurssin osalta ole vielä edes puolellisessa, on yön alle kertynyt jo huomattava määrä hienoja muistoja ja kokemuksia. Suuri osa näistä kokemuksista ovat sellaisia, joita varmasti muistelee lämmöllä vielä vuosikymmenten kuluttua. Näitä hienoja muistoja ja kokemuksia yhdistää usein myös samat tekijät: tehtävällä vallinnut nälkä, unenpuute, kipu

sekä väsymys. Näiden haasteiden selättämisessä kuitenkin piilee koko homman hienous. Kun on vienyt kykynsä ääriarjoille, jopa alueelle, jolle vihollinen ei kykene, voi olla itseltään ylpeä.

Kysellessäni kurssilaisten lempiasioita nousi yhteishenki ylitse muiden. Jokainen kurssilainen korosti sen merkitystä ryhmässämme sekä toiminnassamme. Erinomainen yhteishenki kumpuaa jaetuista kokemuksista ja koettelemuksista. Päälimmäisenä esille nousee jopa paha-mainainen koulutushaarakokeemme havumarssi. Juuri tämän kaltaiset koettelemukset hitsaavat tiivistä ryhmäämme entistä tiiviimmäksi ja juuri ryhmähengessä piileekin ainutlaatuisuutemme. Kunto - kova, henki - hyvä!

Oppilas Lauri Leivo-Jokimäki

Lentotiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Aliupseerikurssin kokemukset Lentotiedustelukomppaniassa ovat olleet todella silmiä avaavia. Yksi asia on tullut selväksi, komppaniamme on pieni, mutta sen voima ja ryhmähenki ovat verrattomat. Lentotiedustelukomppaniamme ei ole vain joukko ihmisiä, vaan tiivis yhteisö. Yhdessä tekeminen ja toisten tukeminen ovat olleet kurssin keskiössä alusta alkaen.

Harjoituksissa, jotka olivat vaativia ja usein stressaavia, kurssin yhteishenki ja asenne tulivat todelliseen testiin. Ryhmä on tukenut toisiaan niin maastoharjoituksissa kuin viikon kestäneissä teoriaopinnoissakin. Ryhmään on aina voinut luottaa. Kun asenne on oikea, pääsee jokainen suoriutumaan haasteista ja saavuttamaan tavoitteet.

Lentotiedustelukomppania on erityinen paikka varusmiespalveluksen suorittamiseen, sillä se kokoaa yhteen varusmiehiä eri puolilta Suomea. Tämä monimuotoisuus tuo omat haasteensa, mutta myös upei-

ta mahdollisuuksia. Eri joukko-osastoissa opitut taidot ja tiedot rikastuttavat omaa osaamista. Muualta saapuneiden varusmiehien muuttaessa takaisin omiin yksikköihinsä, kurssin aikana opitut käytännöt ja kokemukset siirtyvät mukanaan.

Kurssimme eri linjat ovat saaneet monipuolista koulutusta sekä kuvantulkinnasta että itse lennokkijärjestelmän käytöstä. Kurssilla arki on ollut varsin säännöllistä, mutta myös raskaita ja kiireisiä hetkiä on koettu. Kurssi on vaatinut taistelijoilta päänkäyttöä, omatoimista opiskelua sekä hyvää fyysistä kuntoa.

Teoriaopinnoissa on riittänyt haasteita, ja syksyn aikana monet tentit tuntuivat erityisen vaativilta. Silti kaikista suurimman ilon tuotti se, kun pääsimme siirtämään opitut asiat käytäntöön ja käsittelemään järjestelmää fyysisesti. Silloin pääsi todella näkemään, kuinka monipuolisesti ja tarkasti lentotiedustelu voi tukea operatiivista toimintaa.

Lentotiedustelu on jotain, joka

menee paljon pidemmälle kuin perinteinen tiedustelu. Se mahdollistaa tärkeän tiedon keräämisen paikoista, joihin muuten olisi vaikea päästä sekä nopeuttaa tiedonsaannin päivistä tunteihin. Lennokkijärjestelmää käytetään tiedustelun lisäksi myös tulenjohtotehtävissä, mikä parantaa kenttätöiden tarkkuutta ja tehokkuutta.

Kurssin tiivis ryhmädynamiikka on ollut yksi sen suurimmista vahvuuksista. Pienen kokonsa ansiosta ei ole ollut mahdollista jäädä taka-alalle, vaan jokaisella on ollut oma roolinsa ja vastuunsa. Tämä on ollut tärkeä osa kurssin vahvaa ryhmähenkeä. Aliupseerikurssi on tarjonnut unohtumattomia kokemuksia ja luonut ystävyksiä, jotka kestävät pitkälle elämään.

Oppikorpmaalit. Sisu Sahinoja ja Ilmo Ahorinta

Suojelukomppanian aliupseerikurssi

”**T**ahdon olla suojelumies, taistelukenttien naamirimies.” Näitä sanoja ei jokainen varusmies huutelekaan marssiensa kohti muonituskeskusta. Suojelumies ei ala perääntymään. Oli tehtävä sitten saastuneen alueen tiedustelu, näytteenottaminen, puhdistaminen tai pelastuksen eri tehtävät. Suojelumies menee sinne, mistä muut pyrkivät pois.

Suojelulinja saa kattavan koulutuksen taisteluaineiden maailmasta. Opimme, miten CBRN-aseiden kanssa tulee toimia, mikäli niitä käytetään. Aselaji pitää sisällään paljon niin teoriassa, kuin käytännössäkin. Aliupseerikurssin aikana sukelletaan suojelutiedustelun oppeihin. Lisäksi koulutukseen kuuluu muun muassa pelastuksen tehtävät ja pudistuslinjastojen rakenteet. Näitä harjoitellaan niin teoriassa, kuin käytännössäkin. Kurssin päämääränä on oppia oman aselajinsa

toimet sekä oppia toimimaan johtajana kyseisissä tehtävissä. Johtamisen harjoittelu tapahtuu erilaisissa harjoituksissa ja kasarmilla johtamalla vertaisiaan. Koulutus on mielenkiintoista, vaikka luokkapäivät välillä ovatkin uneliaita. Ala on vaativa, mutta monipuolinen. Opittavia asioita tulee paljon ja tarkkaavaisuutta vaaditaan. Tehtävissä tulee tietää, mitä on tekemässä.

Aika on mennyt, kuin hujauksessa. Kurssin alkaessa asiat olivat uusia ja muuttaneiden kurssilaisten kanssa tehtiin tuttavuutta. Suojelulinja sai hyvät vahvistukset muista Porin prikaatin yksiköistä. Myös Kajaanista ja Sodankylästä lähetettiin omat mahtavat joukkonsa hakemaan oppeja Säkylyn suojelijoilta. Ryhmä on hitsautunut nopeasti yhteen ja uusia ystäviä on tullut jokaiselle. Mieleenpainuvimpia asioita ovat olleet erityisesti maastoharjoitukset ja AUK 1:n aikana marssittu johtamisharjoit-

tus. Näistä selviydettiin huumorilla ja kaverin auttamisella. Hyvä ryhmähenki korostuu siis linjassamme. Lentävä huumori ja luotto vertaisiin pitää huolen sujuvuudesta tilanteessa, kuin tilanteessa. Yhteiset haasteet sekä kurssin aikana muodostunut henki ovat luoneet tästä linjasta todella tiiviin ryhmän. Haasteissa käännetään tovereiden puoleen ja kaikkia autetaan kaikissa tilanteissa. Tästä kurssista jää meille jokaiselle merkittäviä muistoja, joita voi lämmöllä muistella vielä vuosienkin päästä.

Oppilas Santeri Kahila

Sotilapoliisikomppanian aliupseerikurssi

”**V**aruskunnan turvaamistoimet aloitettava välittömästi.” Sotilapoliisikomppanian aliupseerikurssi on juuri ryhmittymässä maastoon koulutushaarakoulutusta varten. Joukko on henkisesti valmistautunut rankkaan maastoharjoitukseen, kunnes oppilaiden ajatukset keskitetään yllättäen aivan eri tehtävää varten. Kurssille on juuri annettu uudeksi tehtäväksi turvata varuskunnan alue. Tämän toimeenpaneminen aloitetaan välittömästi. Ryhmä siirtää itsensä sekä materiaalinsa lähes valonnopeudella takaisin varuskunnan alueelle, ja suojaamistoimet aloitetaan viipymättä.

Yllättävien kohteensuojaustehtävien lisäksi olemme harjoitelleet partion ja ryhmän toimintaa rakennetulla alueella sekä alueen valvon-

taa eri muodoissa. Kurssilla on myös laajalti keskitytty sille ominaisesti ryhmän ja ihmisten johtamiseen niin käytännössä kuin teoriassa syväjohtamisen eri näkökulmista. Kurssilla annettu koulutushaarakoulutus perustuu pääasiassa tuhansien toistojen tekemiseen. Täten huoneiden siivuttelu ja asemaanmenokäskyjen antaminen on tullut oppilaille kantapään kautta tutuksi. Jokainen toisto eroaa kuitenkin edellisestä aina jollakin tavalla ja siten kurssilla vaaditaan myös paljon ajatustyötä sekä omatoimisuutta erilaisten haasteiden ratkaisemiseksi.

Kurssin mieleenpainuvimmiksi tapahtumiksi voidaan varmasti nostaa koulutushaarakaudelta aliupseerikurssin ajalle siirtynyt koulutushaaramarssi sekä monet kohteen haltuunotto- ja suojausharjoitukset, joiden aikana aliupseerikurssin ryh-

mät ovat joutuneet tekemään harjoitustöitä ratkaistakseen erilaisia haastavia tilanteita ja suorittaakseen annetun tehtävän esimerkillisesti loppuun. Ryhmien välinen kilpailu on kasvattanut koheesiota niiden sisäisesti, sillä jokainen joukko on halunnut näyttää omat kykynsä. Tästä huolimatta koko kurssin välillä on jatkuvasti vallinnut yhtenäinen, tiivis ja kannustava ilmapiiri.

Sotilapoliisikomppanian aliupseerikurssista erityisen tekee siis yhteisten kokemusten kautta syntynyt ainutlaatuinen ryhmäkiinteytys, perustavanlaatuinen halu auttaa toisia ja joukkomme sisäinen sekä jaettu huumori.

Oppilas Justus Sainio

Esikuntakomppanian komentopaikkalinjan aliupseerikurssi

Hikeä, hajoamista ja hyttävää sadetta.

Näistä sanoista aliupseerikurssimme osin koostui. Kurssin aikana pääsimme kokemaan hyvin paljon erilaisia tunteita. Harjoitukset kiteyttivät yhteen jo ennalta opitun asian sekä toivat meissä esiin uusia piirteitä. Opimme harjoitusten aikana myös paljon toisistamme ja ryhmäkiinteytemme kasvoi, kun koimme myös rankimmat ajat yhdessä.

Ensimmäiset kosketukset aliupseerikurssiin alkoi Komppia-harjoituksesta. Harjoitus kesti neljä päivää ja oli muodoltaan hyvin raskas. Ensimmäiset koettelemukset tulivat heti alkuun. Kalustomarssi pienellä kokoonpanolla ensimmäistä kertaa oli haastavaa, mutta mieleenpainuvaa. Ensimmäiset metrit menivät hitaasti, mutta pienten vastoinkäymisten jälkeen pääsimme vauhtiin. Eikä siinä vielä kaikki. Illan pimeydestä kuului käsky ”ajoon”, jolloin viiden ja

puolen tunnin telttaralli alkoi. Tämä koetteli meitä ja toi esiin erilaisia puolia ihmisistä. Seuraavana päivänä vähäisten yönien jälkeen matka jatkui seuraavalla paikalle. Edessä näkyi alikersanttienkin pelottelema ”motimäki”. Eipä aikaakaan, kun alkoi ryhmittäminen kyseisen mäen päälle. Tätä kesti tovin, jonka huomasi myös joukon toimintakyvyn laskeutumisena, joka oli seurausta henkilökohtaisen huollon laiminlyömisestä. Selvisimme tästäkin joukon tuella, sisulla ja hyvällä tsemppauksella.

Meiltä on aliupseerikurssin aikana vaadittu paljon erilaisia asioita, kuten täsmällisyyttä, esimerkillisyyttä ja vastuuta niin omista kuin muidenkin asioista. Vastuun merkitys on tullut ilmi oppilasjohtajan tehtävässä sekä harjoituksissa ryhmän johtajana ja varajohtajana toimiesiä. Täsmällisyyttä meiltä vaadittiin päivittäin. Kaikkiolla oli oltava ajoissa. Esimerkillisyys näkyi varustuksen siisteydessä sekä toiminnassa.

Ryhmäkiinteyttä on muodostunut sisäpiirivitsien yhteisten iltapalojen ja muun yhdessä vietetyn vapaa-ajan puitteissa. Esimerkiksi ”Pasi”, ”Like never before”, ”Kaijjaani” ja ”Ajoon”. Ristiriidat ja eriävät mielipiteet ovat tuottaneet mielenkiintoisia keskusteluja. Loppujen lopuksi emme vaihtaisi ryhmäämme toiseen, vaikka konflikteja tuleekin.

Arki aliupseerikurssilla on ollut välillä hyvin hektistä. Myöskin hyvin erilaista verrattuna alokas- ja KH-kauteen. Vastuunantoa jokapäiväisessä arjessa. Olemme kehittyneet kurssilla tähän päivään monissa asioissa, kuten oman toimintakyvyn ylläpidossa, ryhmän johtamisessa, esiintymisessä, riipeydessä sekä koulutushaaran asioissa. Nyt odotamme innolla alikersantiksi ylentymistä sekä uuden saapumiserän johtamista.

Oppilaat Mattila, Silvast ja Ek

PORILAINEN
TOIVOTTA
KAIKILLE
LUKIJOILLEEN

*Hyvää Joulua
ja
Menestyksellistä
Uutta Vuotta*

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizat ovat juureen leivottuja, aidossa kivi-uunissa paistettuja ja parhailla mahdollisilla täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUUVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan palvikinkulla ja maukaalla Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa, sopivasti chipotle-maustetta ja trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta Kivikylän salamia sekä Valion AURA® sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan